

ลักษณะและความต้องการการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อมในภาคใต้

The Characteristic and Training Need for Small and Medium
Entrepreneurs in the Southern Region

สมแก้ว	รุ่งเลิศเกรียงไกร
วงพิศ	ศิริรัตน์
ยุพาวดี	สมบูรณ์กุล
เสาวณี	จุลรัชนิกร
สมชาติ	จุลรัชนิกร
จิราวรรณ	สำอางศรี
ร่มโพธิ์	เรืองสงฆ์

Order Key... 22804
BIB Key... 164836

เลขหมู่... HD62.4 362...
เลขทะเบียน... 2542 2:2...
..... 25-ส.ก. 2542.....

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ลักษณะและความต้องการการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้

บทคัดย่อ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นกิจการที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาผู้ประกอบการให้มีความรู้ทางด้านการจัดการ จะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงาน การศึกษาเกี่ยวกับผู้ประกอบการของภาคใต้ จะทำให้การจัดทำหลักสูตรเหมาะสมมากขึ้น วัตถุประสงค์ของการศึกษา ลักษณะและความต้องการการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ คือ (1) ทราบถึงลักษณะเฉพาะที่สำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ (2) ทราบถึงความต้องการการพัฒนาตนเองของผู้ประกอบการ

การจัดเก็บข้อมูลได้กำหนดขั้นตอนดังนี้ (1) เลือกจังหวัดสงขลา สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต เป็นตัวแทนของจังหวัดในพื้นที่ภาคใต้ เนื่องจากจังหวัดทั้ง 3 เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญ และสามารถสะท้อนภาพการดำเนินธุรกิจในภาคใต้ (2) เลือกประชากรเป้าหมายจากทำเนียบโรงงานอุตสาหกรรมของแต่ละจังหวัด สำนักงานจดทะเบียนนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ภาคใต้ และทะเบียนการค้าของแต่ละจังหวัด (3) กำหนดพื้นที่ที่เป็นตัวแทนของจังหวัด คือ จังหวัดสงขลาเลือกอำเภอเมืองและอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสุราษฎร์ธานีเลือกอำเภอเมืองและอำเภอพุนพิน ส่วนจังหวัดภูเก็ตเลือกอำเภอเมือง (4) กำหนดประเภทธุรกิจ 3 ประเภท คือ ภาคอุตสาหกรรม บริการ และค้าปลีก และค้าส่ง (5) กำหนดจำนวนประชากรตัวอย่างตามสัดส่วนของจำนวนประชากรในข้อ(2) และ (6) การสุ่มตัวอย่างจะเลือกรายชื่อกิจการจากข้อมูลในข้อ(2) จำนวนข้อมูลที่จัดเก็บได้ประกอบด้วย จังหวัดสงขลา 93 ตัวอย่าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 80 ตัวอย่าง และจังหวัดภูเก็ต 80 ตัวอย่าง รวม 253 ตัวอย่าง

ผลการศึกษาลักษณะและความต้องการการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า

1. ลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ (1) มีลักษณะเฉพาะของกิจการในแต่ละจังหวัด (2) ผู้ประกอบการยังไม่ได้นำการจัดการสมัยใหม่มาใช้ในธุรกิจ (3) อุปสรรคสำคัญในการดำเนินธุรกิจ คือ ความไม่แน่นอนของธุรกิจ อันเนื่องจากสภาพฤดูกาล และลักษณะธุรกิจ (4) ผู้ประกอบการเชื่อว่า ความสำเร็จของกิจการได้จากชื่อเสียงของธุรกิจที่สามารถสร้างความประทับใจให้แก่ลูกค้า (5) ลักษณะเฉพาะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ คือ

ธุรกิจขนาดย่อม 2 โมง (ภาคใต้) : 10/25

(2)

ความรู้ในงาน มนุษยสัมพันธ์ ความสามารถตัดสินใจ ความคิดสร้างสรรค์ และทำงานมีระบบ (6) ผู้ประกอบการเชื่อว่า ท่าเลที่ตั้งเป็นจุดเด่นสำคัญที่จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ (7) มีผู้ประกอบการเพียง 60% ที่สามารถระบุได้ว่าอะไรคือจุดด้อยของกิจการตนเอง

2. ความต้องการฝึกอบรม ผู้ประกอบการต้องการฝึกอบรมหัวข้อการตลาด การจัดการ การผลิต การบัญชี การเงิน ทั้ง ๆ ที่ให้ความสำคัญกับหัวข้อต่าง ๆ ในระดับน้อยมากถึงปานกลาง

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ พบว่า จังหวัด ประเภทธุรกิจ ระยะเวลาดำเนินธุรกิจ ผู้ก่อตั้งกิจการ ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจ ลักษณะผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจ อนาคตของกิจการ ข้อมูลของผู้ประกอบการ สามารถอธิบายความแตกต่างของลักษณะและความต้องการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการศึกษา คือ (1) ควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแต่ละจังหวัด (2) การจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม ควรนำปัจจัยที่แตกต่างกันมาประกอบการพิจารณาสร้างหลักสูตร และ (3) ควรศึกษาและวิจัยในเชิงเปรียบเทียบกับต่างประเทศ เพื่อวิเคราะห์ความเหมือนและแตกต่าง

The Characteristics and Training Needs for Small and Medium Entrepreneurs in the Southern Thailand

Abstract

SMEs play an important role in the economy of the country. To improve efficiency, entrepreneurs should gain more knowledge in management. The study of those entrepreneurs in the south of Thailand helps us to develop an appropriate training curriculum. The objectives of the study are : 1) To identify specific characteristics of SMEs in the south and 2) To identify entrepreneurs' needs in self-improvement and development

The steps in data collections are as following :

1) Choosing Songkhla, Surat Thani and Phuket as the representatives of the southern area since these 3 provinces are an important economic center, which can reflect the businesses scenario in the south.

2) Choosing the target population from the Industriae Factory Registration, Southern Travel Agent and Tourist Guide Registration, and Trade Registration in each province.

3) The areas chosen were : Muang District and Hatyai District in Songkhla; Muang District and Phun Pin District in Surat Thani; and Muang District in Phuket.

4) Data collection from 3 sectors of businesses : industry sector, service sector and commercial sector both in retail and wholesale.

5) Identify the sample size from the ratio of population in 2)

6) The sampling was done through the business name list in 2) The total number of samples collected was 253. The amount collected in Songkhla, Surat Thani, and Phuket were 93, 80 and 80 respectively.

The findings from this study are :

1. The nature of SMEs :

- (1) There are some specific characteristics of the firms in each province.
- (2) There is rarely use of managerial skill in their operations.
- (3) The major obstacle in business operation is the uncertainty of the environment : seasonal and the characteristics of the business.
- (4) The entrepreneurs belief that the success of the business is through the famous and goodwill of the firm.
- (5) The specific characteristics of successful entrepreneurs are knowledge in human relations, decision-making ability, initiative, and systematic operations.
- (6) The entrepreneurs belief that location of the firm is the key success factor for business.
- (7) There is only 60 percent of entrepreneurs that can identify the weaknesses of their business.

2. Training needs for SME entrepreneurs are in the fields of marketing, management, production, accounting, and finance, eventhough they gave vary score to these fields, ranging from very low to average rating score.

3. The relationships among factors : provinces, type of business, length of operation, founders, current economic situation and its nature, the future of the firm, and entrepreneur information can identify the distiction of characteristics and training needs of SMEs.

The recommendations from the study are : 1) There should be more data analysis for SMEs in each province 2) The different factors in the traing curriculum development for SMEs should be scrutinized and 3) There should be more comparative study and research with other countries to identify the similarities and the distictions of SMEs.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(3)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
สรุป	5
บทที่ 2 การวิจัยเอกสาร	
สภาพของการดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	6
การดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	7
ความต้องการฝึกอบรม	10
คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	10
สรุป	11
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	
การเลือกพื้นที่ศึกษา	12
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	12
เครื่องมือในการวิจัย	13
การเก็บรวบรวมข้อมูล	14
การวิเคราะห์ข้อมูล	14
สรุป	14
ภาคผนวกที่ 3-1 ตัวอย่างแบบสอบถาม	15
บทที่ 4 ผลการวิจัย : ลักษณะและความต้องการฝึกอบรม	
ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง	26
ข้อมูลทั่วไปของกิจการ	27
ข้อมูลการดำเนินงานของกิจการ	34
ความต้องการฝึกอบรม	39
ข้อมูลผู้ประกอบการ	44

	หน้า
บทที่ 5 ผลการวิจัย : การวิเคราะห์ความสัมพันธ์	
ทำเลที่ตั้ง	50
ประเภทธุรกิจ	53
ระยะเวลาดำเนินธุรกิจ	61
รูปแบบการจัดตั้งกิจการ	61
ผู้ก่อตั้ง	62
ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจ	63
ลักษณะของผลกระทบทางเศรษฐกิจ	65
อนาคตของกิจการ	66
ข้อมูลของผู้ประกอบการ	67
สรุป	73
บทที่ 6 การอภิปรายและข้อเสนอแนะ	
ลักษณะและความต้องการฝึกอบรม	74
ข้อเสนอแนะ	80
สรุป	81
บรรณานุกรม	82

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3-1	จำนวนข้อมูลที่เก็บ	14
4-1	ตัวอย่างข้อมูลที่จัดเก็บกระจายตามจังหวัด	26
4-2	ประเภทของกิจการ	27
4-3	ระยะเวลาการดำเนินกิจการ	28
4-4	จำนวนพนักงานของกิจการ	28
4-5	จำนวนเงินทุน	29
4-6	ยอดขายของกิจการ (ขายดี)	29
4-7	ยอดขายของกิจการ (ขายไม่ดี)	30
4-8	รูปแบบการจัดตั้งกิจการ	30
4-9	ผู้ก่อตั้งกิจการ	31
4-10	ลักษณะโครงข่ายทางธุรกิจ	31
4-11	โครงสร้างการจัดองค์กรของกิจการ	32
4-12	แผนสืบทอดกิจการ	32
4-13	แหล่งเงินทุนของกิจการ	33
4-14	ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจ	33
4-15	ลักษณะผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจถดถอย	34
4-16	การดำเนินงานของกิจการ (หน่วยร้อยละ)	34
4-17	ระดับความสำเร็จของกิจการ	39
4-18	ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ	40
4-19	จุดเด่นของกิจการ	40
4-20	จุดด้อยของกิจการ	41
4-21	ลักษณะของปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินกิจการ	42
4-22	การเรียงความสำคัญของความรู้ที่จำเป็นต่อการดำเนินกิจการ	42
4-23	การคาดหวังอนาคตของกิจการ	43
4-24	หัวข้อการฝึกอบรม	43
4-25	อายุของผู้ประกอบการ	43

ตารางที่		หน้า
5-1	ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับประเภทกิจการ	49
5-2	ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับยอดขาย (ช่วงชายดี)	50
5-3	ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับการฝึกอบรม	52
5-4	ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับจำนวนพนักงาน	54
5-5	ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับจำนวนเงินทุน	55
5-6	ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับรูปแบบการจัดตั้งกิจการ	56
5-7	ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับการเชื่อมโยงของกิจการ	57
5-8	ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับโครงสร้างการจัดองค์กร	58
5-9	ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับการฝึกอบรมการจัดการ	60
5-10	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ก่อตั้งกิจการกับการสืบทอดกิจการ	62
5-11	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ก่อตั้งกิจการกับเงินเดือน	63
5-12	ความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจกับประสิทธิภาพการทำงาน	64
5-13	ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผลกระทบทางเศรษฐกิจกับอายุ	65
5-14	ความสัมพันธ์ระหว่างอนาคตของกิจการกับความสำเร็จของกิจการ	66
5-15	ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการจัดการ	68
5-16	ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการทำงานกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการจัดการ	71
5-17	ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการทำงานกับความต้องการฝึกอบรมด้านบัญชี	72

บทที่ 1

บทนำ

บทนี้จะนำเสนอความเป็นมาของปัญหาของการวิจัยเรื่องลักษณะ และความต้องการ
ฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประโยชน์ของ
งานวิจัย และขอบเขตของการวิจัย

ความเป็นมาของปัญหา

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นกิจการที่มีจำนวนมากสามารถผลิตสินค้า
และบริการต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย การดำเนินกิจการอาศัยเงินทุนไม่มาก นอกจากนี้ยังอาศัยฝีมือ
และทักษะของผู้ประกอบการเป็นหลัก ในภาวะที่เศรษฐกิจของประเทศมีปัญหา กิจการขนาดกลาง
และขนาดย่อมกลายเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทย (ธนาคารแห่งประเทศไทย
สำนักงานภาคใต้ : 2542) คือ

1. ช่วยสร้างการจ้างงาน สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าหรือบริการ สร้างรายได้ในรูปแบบการ
ส่งออก และผลิตสินค้าและบริการ เพื่อทดแทนการนำเข้า
2. เป็นสถานที่สร้างเสริมประสบการณ์การประกอบการ
3. เป็นกิจการที่เสริมสร้าง และเชื่อมโยงกับกิจการทั้งขนาดกลาง และขนาดย่อม
รวมทั้งกิจการขนาดใหญ่ ซึ่งจะทำให้ภาพรวมของภาคธุรกิจดีขึ้น
4. เป็นแหล่งฝึกทักษะฝีมือแรงงาน
5. สามารถสร้างความเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจทั้งภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม

การกำหนดขนาดของวิสาหกิจสามารถพิจารณาจากเกณฑ์ต่างๆ เช่น มูลค่า
สินทรัพย์ถาวร เงินลงทุน ยอดขาย จำนวนการจ้างงาน เป็นต้น จากการหารือเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม
2541 ระหว่างกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้นำเกณฑ์มูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์
ถาวรมาเป็นข้อกำหนดดังนี้

ประเภท	ขนาดกลางขนาดย่อม	ขนาดย่อม
การผลิต	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
การบริการ	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
ค้าส่ง	ไม่เกิน 100 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
ค้าปลีก	ไม่เกิน 60 ล้านบาท	ไม่เกิน 30 ล้านบาท

ที่มา : กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

เศรษฐกิจของภาคใต้ในภาคเกษตรยังคงพึ่งพาการผลิตยางพารา ปาล์มน้ำมัน และ สัตว์น้ำ ส่วนภาคอุตสาหกรรมจะเป็นการผลิตที่เป็นการแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น อุตสาหกรรมแปรรูป น้ำมันปาล์ม อุตสาหกรรมยางพารา และอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ เป็นต้น ทางสาขาการท่องเที่ยว ในภาคใต้มีสถานที่ท่องเที่ยวหลัก คือ ภูเก็ต และเกาะสมุย สาขาดังกล่าวจะมีผลต่ออุตสาหกรรม โรงแรมและการท่องเที่ยวอย่างมาก (ธนาคารแห่งประเทศไทย สาขาภาคใต้, 2541 : 9-17) ลักษณะ การประกอบการของกิจการดังกล่าวข้างต้นเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ลักษณะของผู้ประกอบการคือ (1) เป็นผู้มีความต้องการความสำเร็จสูง ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้ผู้ประกอบการเริ่มต้นสร้างธุรกิจใหม่ ๆ และพยายามสร้างความเจริญให้กับธุรกิจนั้น (2) มีความพร้อมที่จะเผชิญความเสี่ยง ผู้ประกอบการยอมลงทุนด้วยเงินทุนของตนเองเป็นการแสดงถึงการยอมรับในความเสี่ยงทางการเงินระดับหนึ่ง และ (3) ความเชื่อมั่นในตนเอง จะช่วยให้สามารถต่อสู้กับ ปัญหาและอุปสรรค (Longenecker, Moore and Petty, 1997 : 9-10) นอกจากนี้การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ จะต้องมีลักษณะพิเศษ (Scarborough and Zimmerer, 1996 : 9) ดังนี้

1. มีความคิดริเริ่ม
2. มีความสามารถที่เผชิญกับปัญหา และแก้ไขปัญหา
3. สามารถแสวงหาโอกาส และดำเนินการได้เหมาะสม
4. ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ
5. เน้นการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพ
6. มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ
7. มีการควบคุมการดำเนินงาน
8. ยอมรับในข้อผูกพันตามสัญญาการทำงาน
9. ยอมรับและเห็นความสำคัญของความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

จากลักษณะดังกล่าวข้างต้น ส่วนหนึ่งเป็นลักษณะส่วนบุคคล แต่คุณลักษณะบางประการสามารถเสริมสร้างได้จากประสบการณ์การทำงาน และการเรียนรู้เพิ่มเติม ขั้นตอนของการเป็นผู้ประกอบการคือ (1) มีแนวคิดที่ชัดเจนทั้งทางด้านการสร้างสรรค์ การเลือกแนวคิดที่เหมาะสม และสามารถสร้างโครงข่ายทางธุรกิจ (2) มีการวางแผน เข้าใจถึงความเสี่ยงที่เกิดขึ้นและพยายามลดความเสี่ยง และสามารถเขียนธุรกิจ และ (3) การดำเนินงาน สามารถนำแผนมาใช้ได้อย่างเหมาะสม (Blanchard, Schewe, Nelson and Haim, 1996 : 169) จะเห็นว่า การเป็นผู้ประกอบการนั้น ควรต้องแสวงหาความรู้เพิ่มเติมให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของการดำเนินธุรกิจ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินกิจการให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้ประกอบการจะต้องสามารถพึ่งพายุทธวิธีในด้านต่าง ๆ คือ (1) เข้าใจในปัญหาและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น เงื่อนไขเวลาในการเผชิญปัญหา ประเภทของกิจการที่ดำเนินการอยู่ ความสามารถการจัดการ ทัศนคติของผู้ประกอบการ ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม เป็นต้น (2) คุณภาพของผู้ประกอบการ เช่น มีความรู้ทางธุรกิจ มีความซื่อสัตย์ เป็นต้น และ (3) สามารถผลักดันให้เกิดแผนงาน (Hodgetts and Kuratko, 1998 : 62-67) สภาพปัจจัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสบปัญหาที่สำคัญ (ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ : 2542) คือ

1. ขาดแคลนเงิน
2. ขาดแคลนเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า อันส่งผลต่อประสิทธิภาพของการผลิต
3. ขาดแรงงานที่มีทักษะ และขาดการพัฒนาทรัพยากรบุคคลอย่างเป็นระบบ
4. ขาดความรู้ด้านการจัดการ เช่น การตลาด การเงิน เป็นต้น
5. ขาดการพัฒนาระบบการรับช่วงผลิต
6. รัฐและสถาบันการเงินขาดแคลนข้อมูลเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและ

ขนาดย่อม

7. ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างเป็นระบบ

จากสภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทยก่อให้เกิดแนวคิดโครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ภารกิจแรกของสถาบัน คือ การจัดการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความพร้อมและทันสมัยอยู่เสมอ คณะวิทยาการจัดการได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยให้เป็นผู้ประสานงานในโครงการ มีความเห็นว่า การฝึกอบรมสามารถดำเนินการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพควรที่จะมีการศึกษาถึงความต้องการของรูปแบบว่ามีการจำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมในเรื่องใดบ้าง เพื่อช่วยให้สามารถปรับปรุงหลักสูตรมาตรฐานได้สอดคล้องกับปัญหาของแต่ละประเภทธุรกิจในภาคใต้ ดังนั้นคณะผู้

วิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัย เรื่อง ลักษณะและความต้องการการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

โครงการวิจัยลักษณะและความต้องการการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ทราบลักษณะเฉพาะที่สำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้
2. ทราบถึงความต้องการการพัฒนาตนเองของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม

ในภาคใต้

ประโยชน์ของการวิจัย

โครงการวิจัย ลักษณะและความต้องการการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในภาคใต้ จะเป็นประโยชน์ดังนี้

1. เป็นการเพิ่มพูนความรู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในภาคใต้ ช่วยให้การเรียนการสอนมีตัวอย่างที่ชัดเจน และเป็นแนวปฏิบัติที่เกิดขึ้นในประเทศไทย
2. เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมให้วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมอย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตการวิจัย

โครงการวิจัย ลักษณะและความต้องการการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในภาคใต้ คณะผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ดำเนินการวิจัยเฉพาะใน 14 จังหวัดภาคใต้ โดยเลือกจังหวัดภูเก็ต สุราษฎร์ธานี และสงขลา เป็นตัวแทนในการศึกษา เนื่องจากจังหวัดทั้ง 3 เป็นศูนย์กลางทางธุรกิจที่สำคัญในภาคใต้
2. เลือกกลุ่มตัวอย่างจากภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การค้าปลีกและค้าส่ง

สรุป

วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมมีบทบาทที่สำคัญต่อเศรษฐกิจของไทย การเพิ่มพูนศักยภาพให้แก่ผู้ประกอบการช่วยให้เกิดการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้นการฝึกอบรมจึงเป็นช่องทางในการพัฒนาบุคลากรกลุ่มนี้ การศึกษาลักษณะและความต้องการการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ จะช่วยให้การสร้างหลักสูตรการฝึกอบรมสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ

บทที่ 2

การวิจัยเอกสาร

บทนี้จะนำเสนอเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะและความต้องการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ ซึ่งคณะผู้วิจัยมีความเชื่อว่าในแต่ละภูมิภาค วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะมีลักษณะเป็นการเฉพาะของตนเอง

สภาพของการดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

วัตถุประสงค์ของผู้ประกอบการ คือ การแสวงหาผลกำไรจากการวิเคราะห์สภาพของตลาด ดังนั้น การเล็งเห็นถึงโอกาสทางธุรกิจ เพื่อสร้างธุรกิจใหม่ ๆ จึงเป็นเรื่องที่ท้าทายของผู้ประกอบการ เหตุการณ์ที่น่าสนใจและก่อให้เกิดการสร้างโอกาส ประกอบด้วย (1) การค้นพบเทคโนโลยีใหม่ ๆ (2) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากร (กลุ่มผู้สูงอายุมีมากขึ้น) (3) การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำรงชีวิต (4) สภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจทั้งดีขึ้นและเลวลง (5) ภาวะภัยพิบัติทั้งจากธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น (6) การเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบของรัฐบาล และ (7) การค้นพบทรัพยากรใหม่ ๆ โอกาสต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดธุรกิจใหม่ ๆ ตามมาอย่างมากมาย ซึ่งในจุดเริ่มต้นของการดำเนินธุรกิจมักจะมาจากกิจการขนาดเล็ก และขยายตัวเป็นกิจการขนาดใหญ่ขึ้น (Vesper, 1993 : 4)

ผู้ประกอบการค้นพบโอกาสทางธุรกิจแล้ว จะต้องนำมาพิจารณาว่าเหมาะสมกับตนเองเพียงใด เพื่อนำมาสู่การตัดสินใจดำเนินธุรกิจ องค์ประกอบการพิจารณา (Vesper, 1993 : 10-11)

1. ความต้องการของผู้ประกอบ ผู้ประกอบการควรวิเคราะห์ตามแนวคิดทางธุรกิจด้วยการประเมินค่าของกิจกรรมที่ต้องการดำเนินการ

1.1 ความแตกต่างของสินค้า/บริการที่แตกต่างจากคู่แข่ง

1.2 ลูกค้าน่าจะได้รับคุณค่าจากสินค้า/บริการมากขึ้น

1.3 สามารถพัฒนาสินค้าและบริการไปสู่การทำธุรกิจ และสร้างผลกำไรใน

อนาคต

1.4 ผู้ประกอบการสามารถควบคุมสถานการณ์ได้มากน้อยเพียงใด และ

ยาวนานเพียงใด

2. ความสามารถเฉพาะตัวของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการจะต้องประเมินตนเองว่ามีความสามารถมากน้อยเพียงใด ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 ความสามารถทางด้านเทคนิค
- 2.2 ความสามารถทางด้านธุรกิจ
- 2.3 การสร้างโครงข่ายขอความช่วยเหลือ
- 2.4 แหล่งทรัพยากรในการดำเนินธุรกิจ

3. ความสนใจของผู้ประกอบการ การดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น ผู้ประกอบการจะต้องทำงานหนัก ดังนั้นความสนใจของผู้ประกอบการ จะมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการ สนุกกับการดำเนินธุรกิจ ปัจจัยที่จะมาพิจารณาคือ

- 3.1 ประเภทของอุตสาหกรรม
- 3.2 กิจกรรมที่จะต้องดำเนินการ
- 3.3 เวลาที่จะต้องจัดสรรในการทำงานและครอบครัวที่เหมาะสม
- 3.4 จำนวนเงินทุนที่ต้องการ
- 3.5 ข้อจำกัดในการเข้าสู่ธุรกิจนั้น
- 3.6 ข้อจำกัดของผู้ประกอบการ
- 3.7 ประเภทของลูกค้า
- 3.8 ประเภทของสินค้าและบริการ
- 3.9 คุณสมบัติและจำนวนพนักงานที่ต้องการ
- 3.10 ระดับความเสี่ยง
- 3.11 แนวโน้มของผลกำไรและการเติบโตของกิจการ
- 3.12 สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะตัวของผู้ประกอบการ
- 3.13 สอดคล้องกับการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

การดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้ประกอบการจะต้องให้ความสนใจทางด้านการจัดการในทุกด้าน ทั้งทางด้านการจัดการบุคคล การเงิน การบัญชี การตลาด และการผลิต จากการศึกษาพบว่า สัญญาณที่แสดงความสำเร็จของกิจการ ประกอบด้วย (Blanchard, Schewe, Nelson and Hian, 1996 : 218)

1. การวางแผนทางธุรกิจ เป็นการกำหนดแผนงานที่ชัดเจนทั้งทางด้านวัตถุประสงค์ ทิศทางทางธุรกิจ และการสร้างรายได้
2. การจัดบันทึกข้อมูลทางการเงิน การบัญชี เป็นการสร้างระบบข้อมูลทางการเงิน รวมทั้ง การควบคุมรายรับ-รายจ่าย และการวางแผนทางด้านภาษีอากร

3. การกระจายอำนาจ เป็นการกำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบให้กับบุคลากรในระดับต่าง ๆ ภายในองค์กร การสร้างระบบแรงจูงใจในการทำงาน รวมถึงการจัดทำนโยบายที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน เพื่อให้พนักงานเข้าใจในภาระและผลประโยชน์ของตนเองอย่างชัดเจน

4. การประเมินลูกค้า พยายามค้นหาวิธีการที่ทำให้ลูกค้าพึงพอใจ ข้อมูลเหล่านี้จะทำให้กิจการสามารถสนองต่อความต้องการของลูกค้า

Scarborough และ Zimmerer มีความเห็นว่าการดำเนินธุรกิจให้ประสบผลสำเร็จไม่แตกต่างจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่มีบางประเด็นที่แตกต่างออกไป ได้แก่ (Scarborough and Zimmerer, 1996 : 42-44)

1. ความเข้าใจในธุรกิจของตนเองอย่างลึกซึ้ง การดำเนินกิจการใด ๆ ผู้ประกอบการจะต้องค้นคว้าหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจของตนเองตลอดเวลา เพื่อทำความเข้าใจธุรกิจของตนเอง

2. การจัดการทางการเงิน ผู้ประกอบการควรสร้างระบบข้อมูลทางการเงินและนำมาใช้ในการตัดสินใจ ในการเริ่มต้นกิจการ การจัดการเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนให้เพียงพอเป็นเรื่องสำคัญ

ความล้มเหลวของการจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นประเด็นที่การจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะกล่าวถึง เพื่อป้องกันความล้มเหลวของการดำเนินธุรกิจ Hodgetts และ Kuratho สรุปความเห็นในเรื่องดังกล่าว (Hodgetts and Kuratho, 1998 : 19-21) คือ

1. ข้อมูลไม่เพียงพอ ผู้ประกอบการขาดข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ทำให้เกิดการตัดสินใจที่ผิดพลาด

2. การขยายตัวของกิจการอย่างรวดเร็ว กิจการมีการขยายการลงทุนอย่างรวดเร็ว มีผลทำให้การขยายตัวทางด้านทรัพยากรต่าง ๆ ไม่สอดคล้อง จึงทำให้เกิดปัญหาทางด้านการจัดการและการเงินตามมา

3. ขาดข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้า กิจการไม่สามารถตัดสินใจวางแผนทางการตลาด และการให้สินเชื่อกับลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ความล้มเหลวในการหาตลาด กิจการยึดกลุ่มลูกค้าเก่า หรือนั้นตลาดใดตลาดหนึ่ง จึงทำให้การกระจายตัวของสินค้าและลูกค้าไม่มาก

5. ขาดข้อมูลการวิจัยตลาด กิจการไม่มีการศึกษาข้อมูลทางการตลาดอย่างเพียงพอ ทำให้การตัดสินใจดำเนินการทางด้านการตลาดมีจุดอ่อน

6. ปัญหาทางด้านกฎหมาย กิจการไม่เข้าใจหรือพยายามหลีกเลี่ยงข้อกฎหมาย ซึ่งในระยะยาว จะมีผลผูกพันต่อเนื้ออย่างมาก

7. ความไม่เป็นธรรม กิจกรรมเน้นสมาชิกในครอบครัวช่วยกันทำงาน ซึ่งบางครั้งทำให้เกิดความลำเอียงในการปฏิบัติและจ่ายผลตอบแทน ทำให้เกิดปัญหาการจัดการ

8. ขาดความสามารถทางด้านเทคนิค กิจกรรมบางประเภทต้องการความรู้ความสามารถทางด้านเทคนิค และความพร้อมในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้กับด้านเทคนิค ดังนั้นการขาดความสามารถทางด้านเทคนิค จึงทำให้กิจกรรมไม่สามารถแข่งขันได้

9. พึ่งพาความสามารถของบุคคลเพียงคนเดียว กิจกรรมขนาดย่อมจะเน้นบทบาทของบุคคลเพียงบางคน ดังนั้นถ้าบุคคลนั้นมีปัญหาการดำเนินธุรกิจจะเกิดการไม่ต่อเนื่องตามไปด้วย

10. ขาดการจัดการที่ดี การจัดการเป็นปัจจัยสำคัญของการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม ถ้ามีปัญหาทางด้านจัดการ จะกระทบถึงการดำเนินงานของกิจการ

Scarborough และ Zimmerer สรุปประเด็นเกี่ยวกับความล้มเหลวของกิจการขนาดย่อมไม่แตกต่างกันนัก แต่มีบางประเด็นที่เสนอถึงลงในรายละเอียดสรุปความเห็นที่แตกต่างได้ ดังนี้ (Scarborough and Zimmerer, 1996 : 37-40)

1. การควบคุมทางการเงินที่ไม่มีประสิทธิภาพ กิจกรรมขนาดย่อมมักจะประสบปัญหาทางการเงิน 2 ประการ คือ ขาดเงินทุน และขาดสินเชื่อให้แก่ลูกค้า ซึ่งจะส่งผลให้ธุรกิจมีปัญหา

2. ขาดการวางแผนเชิงกลยุทธ์ กิจกรรมขนาดย่อมมักเข้าใจว่าแผนเชิงกลยุทธ์เป็นแบบที่กิจการขนาดใหญ่ ควรดำเนินการมากกว่ากิจการขนาดเล็ก แต่การวางแผนกลยุทธ์ ทำให้ผู้ประกอบการมีการดำเนินการที่ชัดเจน

3. ทำเลที่ตั้งไม่เหมาะสม การเลือกทำเลที่ตั้งเป็นเรื่องยุ่งยากมาก เนื่องจากมีปัจจัยหลายอย่างเป็นองค์ประกอบ อย่างไรก็ตามปัจจัยที่สำคัญที่ควรนำมาพิจารณา คือ กลุ่มลูกค้าที่คาดว่าจะสร้างรายได้ให้กิจการ และต้นทุน (ค่าเช่า) ของสถานที่ตั้ง

4. ขาดการควบคุมสินค้า กิจกรรมขนาดย่อมจะลงทุนในสินค้าเป็นจำนวนมาก การขาดประสิทธิภาพการจัดการสินค้าคงเหลือ ก่อให้เกิดผลการลงทุนที่สูงเกินความจำเป็น

5. ขาดความสามารถในการปรับตัวจากผู้ประกอบการมาเป็นผู้จัดการ การดำเนินงานของกิจการขนาดย่อมในระยะแรกอาจเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่บุกเบิกงาน แต่เมื่อธุรกิจดำเนินงานได้ การนำรูปแบบการจัดการจะเข้ามาช่วยให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ดังนั้นในช่วงของการปรับตัวให้เป็นผู้จัดการที่มีความสามารถจึงเป็นเรื่องสำคัญ

ความต้องการการฝึกอบรม

ลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จและล้มเหลวในการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะสะท้อนภาพการดำเนินงานของกิจการในรูปแบบของการจัดการ การบัญชี การตลาด การผลิตและการบริการ การก้าวเข้าสู่เส้นทางการเป็นผู้ประกอบการทำได้ 4 รูปแบบ คือ (1) การเริ่มต้นธุรกิจใหม่ (2) การซื้อธุรกิจที่มีอยู่แล้ว (3) การเปิดธุรกิจในลักษณะแฟรนไชส์ และ (4) การเข้าสู่ธุรกิจครอบครัว (Longenecker, Moore and Petty 1997 : 12) การเป็นผู้ประกอบการจึงมีคุณสมบัติประกอบดังนี้

1. คุณค่าของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะมีลักษณะเด่นคือ เป็นผู้ที่มีสัญชาติญาณการต่อสู้ ชอบความเสี่ยง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความยืดหยุ่น มีความเป็นอิสระ และบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสามารถทางการจัดการ ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะต้องวางกลยุทธ์ของกิจการ มีการจัดการทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ มีประสบการณ์การทำงานก่อนที่จะเป็นเจ้าของกิจการ การศึกษา และสามารถสร้างโครงสร้างการจัดการอย่างง่าย ๆ

3. ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ ผู้ประกอบการที่ประสบผลสำเร็จสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเจ้าหน้าที่สินเชื่อของสถาบันการเงิน ลูกค้าและพนักงานของกิจการเอง

คุณสมบัติของผู้ประกอบการ เป็นลักษณะความสามารถเฉพาะตัวส่วนหนึ่งและเน้นความสามารถที่ค้นหาได้จากการศึกษาค้นคว้า ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากประสบการณ์การทำงานจริง และการหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลข่าวสาร รวมถึงการฝึกอบรม ลักษณะการฝึกอบรม จะช่วยเสริมสร้างความสามารถทางการจัดการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และช่วยลดภาวะความเสี่ยงจากการล้มเหลวทางด้านจัดการในทุกด้าน

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ

การค้นหาข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการ จะช่วยสะท้อนภาพของผู้ประกอบการ การศึกษาเกี่ยวกับอายุที่เหมาะสมของการเป็นผู้ประกอบการ จะอยู่ในช่วง 30-40 ปี เนื่องจากในช่วงอายุ 20-30 ปี ผู้ประกอบการอยู่ในระหว่าง (1) การศึกษาค้นคว้า (2) การทำงานเพื่อแสวงหาประสบการณ์ และ (3) การรวบรวมแหล่งเงินทุน ส่วนผู้ประกอบการที่มีอายุ 40-50 ปี จะอยู่ในระหว่าง (1) การสร้างความครอบครัว ซึ่งจะมีความรับผิดชอบมากขึ้น (2) ได้รับการยอมรับในการทำงาน และ (3) คาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุนและกองทุนบำเหน็จบำนาญ (Longenecker, Moore, and Petty, 1994 : 16)

การศึกษาของผู้ประกอบการ พบว่าไม่สามารถสะท้อนภาพที่ชัดเจนได้ว่าการศึกษาระดับใดจึงเป็นจุดที่เหมาะสม อย่างไรก็ตามมีแนวโน้มว่าระดับการศึกษาของผู้ประกอบการจะสูงมากขึ้นถึงระดับปริญญาตรีขึ้นไป การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมีการเปิดสอนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เป็นการยืนยันว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความน่าสนใจมากขึ้น และเกิดความเชื่อว่าการเรียนจะช่วยเสริมสร้างความสำเร็จของการประกอบธุรกิจ (Longenecker, Moore and Petty 1994 : 17) ผู้ประกอบการควรมีประสบการณ์อย่างน้อยเพียงใดขึ้นกับลักษณะของธุรกิจที่จะดำเนินการ

ผู้ประกอบการสตรีมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นและมีการขยายการทำธุรกิจที่แตกต่างจากสมัยก่อน เดิมผู้ประกอบการสตรีจะเน้นการทำธุรกิจที่เหมาะสมกับตนเอง เช่น การทำร้านเสริมสวย การเปิดร้านตัดเสื้อผ้า แต่ปัจจุบันผู้ประกอบการสตรีจะเน้นการทำธุรกิจที่คิดว่าตนเองมีความสามารถและอยากทำมากขึ้น อย่างไรก็ตามการดำเนินธุรกิจของสตรียังมีข้อจำกัดทางเพศมากพอสมควร (Longenecker, Moore and Petty 1994 : 19)

ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการได้รับ คือ ผลกำไรที่คุ้มค่ากับการลงทุน ความเสี่ยง การเสียสละเวลา และเงินลงทุน ความเป็นอิสระในการดำเนินงานเป็นอัตปัจจัยหนึ่งของผู้ประกอบการ ต้องการ นอกจากนี้ความพึงพอใจในการกำหนดสภาพการดำรงชีวิตของตนเองเป็นอีกปัจจัยหนึ่ง การศึกษาข้อมูลของผู้ประกอบการ จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปอธิบายผลการปฏิบัติงานของผู้ประกอบการ

สรุป

การดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นการแสวงหาโอกาสในการสร้างผลตอบแทน ซึ่งโอกาสทางธุรกิจเปิดกว้างอย่างมาก ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องพิจารณาความเหมาะสมของตนเอง จากการศึกษาการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ประสบความสำเร็จและล้มเหลว เป็นผลมาจากการจัดการในทุกรูปแบบ การจัดการ การบัญชี การเงิน การตลาด การผลิตและบริการ ผู้ประกอบการจึงต้องเพิ่มพูนศักยภาพของการเป็นผู้ประกอบการที่มีคุณภาพ การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเองจึงเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งการพัฒนานั้นจะต้องสอดคล้องกับการนำไปใช้ในการจัดการกิจการ คุณลักษณะของผู้ประกอบการจะช่วยอธิบายแนวคิดและการดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้ชัดเจน

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย เรื่อง ลักษณะและความต้องการการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ ประกอบด้วย การเลือกพื้นที่ศึกษา ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกพื้นที่ศึกษา

การวิจัย เรื่อง ลักษณะและความต้องการการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ กำหนดพื้นที่การศึกษา 14 จังหวัดในภาคใต้ เนื่องจาก

1. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในภาคใต้ จึงควรศึกษาและทำความเข้าใจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่อยู่ในพื้นที่ดังกล่าว เพื่อจะได้กำหนดบทบาทความช่วยเหลือทางวิชาการให้สอดคล้องกับความต้องการของภูมิภาคอย่างแท้จริง

2. การเลือกพื้นที่เป็นตัวแทนการศึกษาของภาคใต้ การวิจัยเลือกจังหวัดภูเก็ต, สุราษฎร์ธานี และสงขลา เนื่องจากจังหวัดทั้ง 3 เป็นจังหวัดที่กระจายอยู่ในจุดสำคัญของภาคใต้ กล่าวคือ ภูเก็ตเป็นตัวแทนของจังหวัดทางตะวันตก สุราษฎร์ธานีเป็นตัวแทนภาคใต้ตอนบนและตัวแทนของจังหวัดทางตะวันออก และสงขลาเป็นตัวแทนภาคใต้ตอนล่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการจากภาคธุรกิจหลายสาขา เช่น ภาคอุตสาหกรรม บริการ ค้าปลีก และค้าส่ง การสุ่มตัวอย่างได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจำนวนประชากรเป้าหมายเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ในภูเก็ต สุราษฎร์ธานี และสงขลา จากทำเนียบโรงงานอุตสาหกรรมของแต่ละจังหวัด จากสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ภาคใต้ และจากทะเบียนการค้าของจังหวัดนั้น ๆ โดยทำการคัดเลือกเฉพาะที่เป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเท่านั้น (พิจารณาจากจำนวนคนงานและทุนจดทะเบียนของธุรกิจตามคำจำกัดความของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)

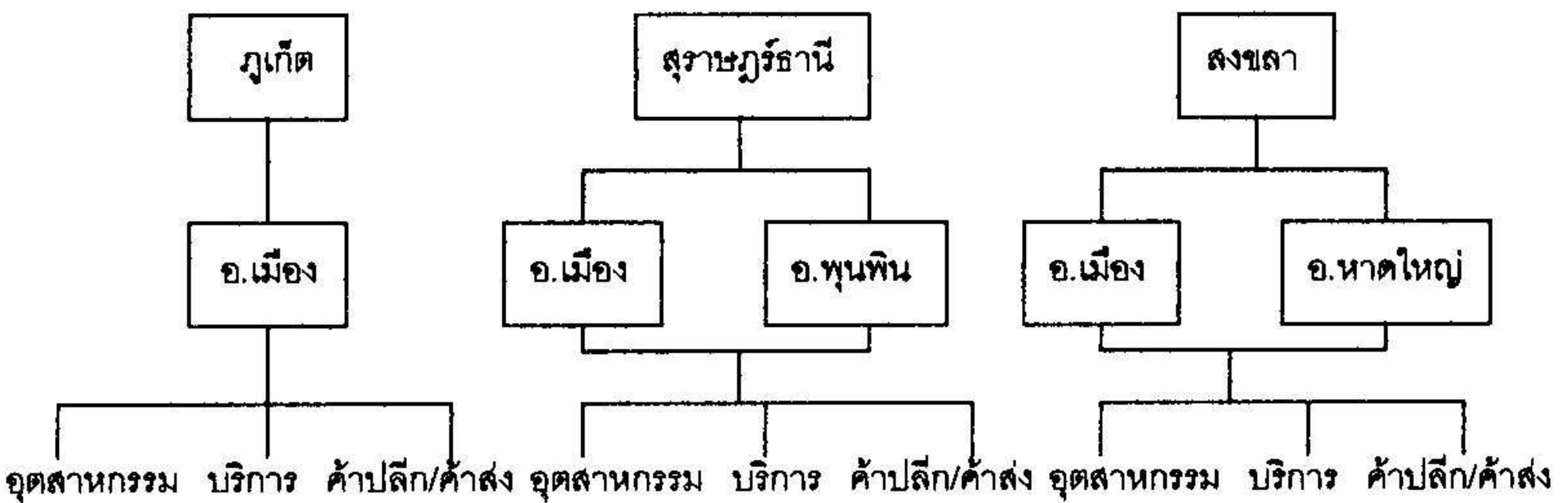
2. กำหนดพื้นที่ที่จะเป็นตัวแทนของจังหวัด โดยจังหวัดภูเก็ตได้เลือก อ.เมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้เลือก อ.เมือง และ อ.พุนพิน ส่วนจังหวัดสงขลา เลือก อ.เมือง และ อ.หาดใหญ่ เป็นตัวแทนของจังหวัด

3. ในแต่ละจังหวัดที่กำหนดพื้นที่เก็บตัวอย่างแล้ว จะแบ่งผู้ประกอบการธุรกิจเป็น ภาคอุตสาหกรรม บริการ และค้าปลีกค้าส่ง ตามภาพที่ 3-1

4. กำหนดจำนวนตัวอย่างของผู้ประกอบการธุรกิจ ตามสัดส่วนของจำนวนประชากรในชั้นตอนที่ 1 ถ้าประชากรในส่วนใดมีมาก จำนวนของตัวอย่างในส่วนนั้นก็จะมากตามไปด้วย

5. ทำการสุ่มรายชื่อของกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลตามจำนวนที่ต้องการของแต่ละจังหวัด คือ ภูเก็ต จำนวน 80 ตัวอย่าง สุราษฎร์ธานี จำนวน 80 ตัวอย่าง และสงขลา จำนวน 93 ตัวอย่าง โดยให้ข้อมูลมีการกระจายมากที่สุด ตามตารางที่ 3-1

ภาพที่ 3-1 ผังการสุ่มตัวอย่าง (ผู้ประกอบการธุรกิจ)

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย ได้จัดทำแบบสอบถาม (ภาคผนวกที่ 3-1) เกี่ยวกับลักษณะและความต้องการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ ลักษณะแบบสอบถามแยกเป็นหัวข้อย่อย ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกิจการ
2. ข้อมูลการดำเนินงานของกิจการ
 - 2.1 การจัดการ
 - 2.2 การเงินและการบัญชี
 - 2.3 การตลาด
 - 2.4 การผลิตและบริการ
3. ความต้องการการฝึกอบรม
4. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการ

คณะผู้วิจัยดำเนินการทดสอบแบบสอบถามในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา และแก้ไขแบบสอบถามจนอยู่ในขั้นที่สามารถนำมาประเมินลักษณะ และความต้องการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ และความต้องการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 253 ตัวอย่าง จากจังหวัดตัวแทนทั้ง 3 จังหวัด โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลการกระจายของข้อมูลในแต่ละจังหวัดเป็นดังนี้

ตารางที่ 3-1 : จำนวนข้อมูลที่จัดเก็บ

ประเภทธุรกิจ	จังหวัด			รวม
	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	สงขลา	
อุตสาหกรรม	25	35	40	100
บริการ	35	25	30	90
ค้าปลีก	15	15	18	48
ค้าส่ง	5	5	5	15
รวม	80	80	93	253

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลอยู่ในรูปของอัตราร้อยละ และการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้วิธีสถิติแบบ chi-square

สรุป

การวิจัย เรื่อง ลักษณะและความต้องการการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในภาคใต้ เลือกจังหวัดภูเก็ต สุราษฎร์ธานี และสงขลา เป็นพื้นที่ตัวแทนการสุ่มตัวอย่าง เลือกจากธุรกิจหลายประเภทจากภาคอุตสาหกรรม บริการ ค้าปลีกและค้าส่ง มีการจัดเก็บข้อมูล 253 ตัวอย่าง และการวิเคราะห์ข้อมูลอยู่ในรูปอัตราร้อยละ และการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ภาคผนวกที่ 3-1

แบบสอบถาม

ลักษณะและความต้องการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้

เลขที่แบบสอบถาม

จังหวัด สงขลา สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต

ประเภทกิจการ โรงงาน
 ค้าปลีก/ค้าส่ง
 ร้าน/ภัตตาคาร
 บริษัททัวร์
 โรงแรม
 รับเหมาก่อสร้าง
 บริการซ่อม/รับช่วง
 อื่น ๆ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

1. กิจการดำเนินธุรกิจมานานกี่ปี

- ปีแรก
 2 - 3 ปี
 4 - 5 ปี
 6 - 10 ปี
 11 ปีขึ้นไป

2. จำนวนพนักงานของกิจการรวมทั้งสิ้น

- 1 - 20 คน
 21 - 50 คน
 51 - 100 คน
 101 - 200 คน

4

5

6

7

3. จำนวนเงินลงทุน ณ ปัจจุบัน (ทรัพย์สินถาวร) คิดเป็นมูลค่า

- ต่ำกว่า 1 ล้าน
- 1 - 30 ล้าน
- 31 - 60 ล้าน
- 61 - 100 ล้าน
- 101 - 200 ล้าน
- มากกว่า 200 ล้าน

4. ยอดขายของกิจการในปีที่ผ่านมาคิดเป็นมูลค่าเดือนละ (ในช่วงขายดี).....บาท

(ในช่วงขายไม่ดี).....บาท

5. รูปแบบของการจัดตั้งกิจการ

- เจ้าของคนเดียว
- ห้างหุ้นส่วน
- บริษัทจำกัด

6. ผู้ก่อตั้งกิจการนี้ คือใคร

- ตัวท่านเอง
- บิดามารดา
- อื่น ๆ (ระบุ).....

7. กิจการของท่านมีการเชื่อมโยงกับธุรกิจอะไรมากที่สุด

- แหล่งวัตถุดิบ
- ลูกค้า
- คู่แข่งขัน
- รัฐบาล

8

9

10

11

12

13

8. โครงสร้างการจัดองค์กรของกิจการ (Organization Chart)

(วาดภาพ).....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

9. ในอนาคต ท่านคิดจะสืบทอดกิจการอย่างไร

.....

.....

.....

10. แหล่งเงินทุนของกิจการมาจากที่ใด

เงินส่วนตัวทั้งหมด

เงินกู้จากสถาบันการเงินทั้งหมด

เงินกู้จากสถาบันการเงินและเงินส่วนตัว

เงินกู้จากแหล่งอื่น

11. ภาวะเศรษฐกิจกระทบการดำเนินการของท่าน

มาก

พอควร

น้อย

น้อยมาก

ไม่กระทบเลย

12. ลักษณะผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยต่อธุรกิจของท่าน

ยอดขายลดลง

ขาดสภาพคล่อง

อื่น ๆ (ระบุ).....

14

15

16

17

18

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการดำเนินงานของกิจการ

กิจการของท่านมีลักษณะการดำเนินงานในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้หรือไม่ ถ้ามีให้ระบุระดับของงานในเรื่องนั้นที่กิจการของท่านดำเนินการอยู่

2.1 การจัดการ

	มี / ระดับ					ไม่มี
	5	4	3	2	1	
1. ท่านมีการกำหนดแผนการทำงานของกิจการล่วงหน้าหรือไม่						☐ 19
2. ท่านมีการปรึกษาหารือกันในกลุ่มผู้บริหารในการทำแผนและดำเนินงานของกิจการ						☐
3. กิจการของท่านได้มีการจัดฝึกอบรม/ส่งพนักงานไปเข้าร่วมอบรมบ่อยๆหรือไม่						☐
4. กิจการของท่านมีอัตราการลาออกของพนักงานมากน้อยเพียงใด						☐
5. พนักงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากน้อยเพียงใด						☐
6. กิจการของท่านได้กำหนดขั้นตอนการคัดเลือก กำหนดคุณสมบัติ การฝึกอบรม และการจ่ายผลตอบแทนอย่างชัดเจน						☐ 25
7. มีการสร้างระบบแรงจูงใจในการทำงานให้กับพนักงาน						☐
8. ท่านและพนักงานของท่านมีความขัดแย้งในการทำงานมากน้อยเพียงใด						☐
9. ท่านคิดว่าพนักงานของท่านทำงานได้มีประสิทธิภาพหรือไม่						☐
10. ท่านคิดว่าบริษัทของท่านมีการสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับพนักงานระดับปฏิบัติการได้อย่างชัดเจน						☐
11. กิจการของท่านมีการแบ่งงานกันทำตามหน้าที่ดังกล่าวน้อยแค่ไหน - บัญชี/การเงิน - บริหารคน - การขาย - การควบคุมสต็อกสินค้า - การบริหารทั่วไป - การผลิต						☐ 29
12. ท่านมีการจัดสวัสดิการให้กับพนักงาน - โบนัส - อาหาร - ที่พัก - รถรับส่ง - อื่น ๆ						☐ 35
						☐ 39

	มี / ระดับ					ไม่มี
	5	4	3	2	1	
2.2 การเงินและการบัญชี						
1. การตัดสินใจหาแหล่งเงินทุนได้พิจารณาต้นทุนหา แหล่งเงินทุนหรือไม่						40 ☐
2. การวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ก่อนการใช้แหล่งเงินทุน ภายนอก						☐
3. การกำหนดอัตราผลตอบแทนที่ชัดเจนให้กับ เจ้าของกิจการ						☐
4. การวิเคราะห์และควบคุมการใช้เงินทุนหมุนเวียน (พิจารณารายรับและรายจ่ายในแต่ละงวด)						☐
5. การกำหนดติดตามเงินจากลูกหนี้และการให้สินเชื่อ อย่างชัดเจน						☐
6. การกำหนดและควบคุมการให้สินเชื่อจากเจ้าหนี้การค้า อย่างรัดกุม						45 ☐
7. การวิเคราะห์แหล่งเงินทุนจากต่างประเทศ (ถ้ามี)						☐
8. การกำหนดและวางแผนเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนสำรอง						☐
9. การจัดทำและควบคุมระบบบัญชีอย่างรัดกุม						☐
10. การตัดสินใจทุกครั้งมีการนำปัจจัยต่าง ๆ พร้อมข้อมูล มาประกอบการตัดสินใจ						☐
11. กิจการมีการจัดทำระบบข้อมูลทางการเงินได้ มาตรฐานสากล (การลงบัญชี รวมถึงการออก งบการเงิน)						50 ☐
12. กิจการมีการวิเคราะห์ภาษีและวางแผนภาษี (ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้ ภาษีนิติบุคคล)						☐
13. กิจการมีการจัดทำงบประมาณ						☐
14. กิจการประเมินว่าคุณค่าของข้อมูลทางการเงินต่อกิจการ						☐
15. กิจการควบคุมการใช้จ่ายเงินตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ขึ้น						54 ☐

	มี / ระดับ					ไม่มี
	5	4	3	2	1	
2.3 การตลาด						
1. กิจกรรมของท่านมีผู้รับผิดชอบงานด้านการตลาดโดยเฉพาะ						☐ ⁵⁵
2. ท่านวิเคราะห์สภาพตลาดสม่ำเสมอตลอดปี?						☐
3. กิจกรรมติดตามข่าวสารธุรกิจสม่ำเสมอ (ระบุชื่อ).....						☐
4. กิจกรรมกำหนดยอดขายล่วงหน้า แล้วจึงหาวิธีการเพื่อให้ได้ยอดขายตามที่กำหนดไว้						☐
5. กิจกรรมรู้ดีว่าลูกค้าที่ต้องการสินค้าคือใคร (ระบุ).....						☐
6. กิจกรรมจะทำกิจกรรมการตลาดก็ต่อก็คือเมื่อยอดขายลดลง						☐ ⁶⁰
7. กิจกรรมกำหนดวงเงินสำหรับทำกิจกรรมการตลาดไว้ก่อนล่วงหน้า						☐
8. กิจกรรมโฆษณาสินค้าทางสื่อสาธารณะ (ระบุ).....						☐
9. พนักงานขายต้องเขียนรายงานขายเสนอกิจการทุกครั้ง						☐ ⁶³
10. กิจกรรมมีกิจกรรมการตลาดใหม่ ๆ สม่ำเสมอตลอดปี						☐
11. กิจกรรมมองหาตลาดใหม่ ๆ อยู่เสมอ						☐
12. พนักงานของกิจการมักต้องออกไปเสนอขายสินค้านอกเขตร้าน						☐ ⁶⁶

	มี / ระดับ					ไม่มี
	5	4	3	2	1	
2.4 การผลิต /บริการ						
1. กิจกรรมใช้เครื่องจักรเป็นองค์ประกอบสำคัญในการผลิตสินค้า/บริการ						☐ ⁶⁷
2. ในการผลิตสินค้า/บริการของกิจการต้องอาศัยแรงงานมีฝีมือเฉพาะทาง						☐
3. กิจการของท่านส่งมอบสินค้า-บริการได้ทันเวลาทุกครั้ง						☐
4. กิจการของท่านผลิตสินค้า/บริการได้ตามจำนวนที่ลูกค้าต้องการเสมอ						☐ ⁷⁰
5. เมื่อกิจการผลิตสินค้า/บริการไม่ทัน ท่านใช้วิธีซื้อสินค้าจากกิจการอื่น/โอนบริการให้กิจการอื่น						☐
6. คุณภาพสินค้า/บริการของกิจการได้มาตรฐานตรงตามต้องการของลูกค้า						☐ ⁷²
7. แหล่งวัตถุดิบที่สำคัญมาจากวัตถุดิบในท้องถิ่น						☐
8. ความเข้าใจในกระบวนการผลิต/บริการเป็นอย่างดี						☐
9. การเลือกอุปกรณ์และเครื่องจักรในการผลิต/บริการนำปัจจัยต่าง ๆ มาพิจารณาอย่างรอบคอบ						☐ ⁷⁵

ส่วนที่ 3 ความต้องการฝึกอบรม

1 ปัจจุบันท่านพึงพอใจในระดับความสำเร็จของกิจการมากน้อยเพียงใด

- มาก (ความสำเร็จเกินคาดหมาย)
- ปานกลาง (บรรลุตามที่ต้องการ)
- น้อย (ยังคาดหวังไว้มากกว่านี้)

76

2 ปัจจัยอะไรบ้างที่ทำให้กิจการของท่านประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ

.....

.....

.....

.....

77

3 กิจการของท่านมีจุดเด่น-ด้อย ในเรื่องใด

จุดเด่น	จุดด้อย

78 79

--	--

4 ลักษณะของปัญหา อุปสรรค ที่ท่านมักพบเจอในการดำเนินธุรกิจในรอบปีที่ผ่านมา (ระบุ)

.....

.....

.....

.....

.....

80

5 ท่านคิดว่าผู้บริหารในธุรกิจประเภทนี้ ควรมีความรู้ในเรื่องใด (โปรดลำดับความสำคัญ)

- การจัดการ
- การตลาด
- การเงินและบัญชี
- การผลิต
- การเจรจาต่อรอง

81

85

--	--	--	--	--

6 ในอนาคตคุณหวังว่ากิจการของคุณจะมีลักษณะอย่างไร?

(ระบุ).....

.....

.....

86

7 ถ้ามีการจัดฝึกอบรม หัวข้ออบรมที่ท่านสนใจเข้าร่วม

- การจัดการ (ระบุ)
- การบัญชี (ระบุ)
- การตลาด (ระบุ)
- การผลิต (ระบุ)
- การเงิน (ระบุ)

87

91

ส่วนที่ 4 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

1 อายุของท่าน

- ต่ำกว่า 20
- 21 - 30 ปี
- 31 - 40 ปี
- 41 - 50 ปี
- 51 - 60 ปี
- 61 ปีขึ้นไป

92

2 การศึกษา

- ต่ำกว่าประถม
- ประถมศึกษา
- มัธยมต้น
- มัธยมปลาย
- ปวช. - ปวส. (ระบุสาขา)
- ปริญญาตรี (ระบุสาขา).....
- สูงกว่าปริญญาตรี (ระบุสาขา)

93

3 เพศ

- ชาย
- หญิง

94

4 ประสบการณ์ทำงาน (ตั้งแต่เริ่มทำงาน)

- ต่ำกว่า 1 ปี
- 1 - 5 ปี
- 6 - 10 ปี
- 11 ปีขึ้นไป

95

- 5 เงินเดือนที่ได้รับขณะนี้ 96
- ต่ำกว่า 10,000 บาท
- 10,001 - 30,000 บาท
- 30,001 - 50,000 บาท
- มากกว่า 50,000 ขึ้นไป
- ไม่ได้จ่ายเงินเดือนให้ตัวเอง
- 6 ศาสนาของท่าน 97
- พุทธ
- อิสลาม
- คริสต์
- 7 ลักษณะครอบครัว 98
- โสด
- แต่งงาน
- หย่า, ท้าย
- 8 ลักษณะเฉพาะที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จในการทำงาน (โปรดระบุ) 99
-
-
-
-
-
-

บทที่ 4

ผลการวิจัย : ลักษณะและความต้องการฝึกอบรม

การนำเสนอผลงานวิจัย เรื่อง ลักษณะและความต้องการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ ในบทนี้จะเสนอภาพรวมของผลการศึกษาในรูปแบบของอัตราร้อยละ

ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาในเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างใน 3 จังหวัด คือ สงขลา สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต เนื่องจากจังหวัดทั้ง 3 มีทำเลที่ตั้งกระจายอยู่ในภาคใต้ และมีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจของภาคใต้ การกระจายกลุ่มตัวอย่างเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-1 : ตัวอย่างข้อมูลที่จัดเก็บกระจายตามจังหวัด

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
สงขลา	91	36.0
สุราษฎร์ธานี	82	32.4
ภูเก็ต	80	31.6
รวม	253	100.0

การกระจายข้อมูลตามประเภทของกิจการแยกได้ 8 กลุ่ม คือ โรงงาน ค้าปลีก/ค้าส่ง ร้าน/ภัตตาคาร บริษัททัวร์ โรงแรม รับเหมาก่อสร้าง บริการซ่อม และอื่น ๆ กลุ่มกิจการประเภทอื่น ๆ ของจังหวัดสงขลา คือ ร้านดอกไม้ ปรึกษาทางธุรกิจและทนายความ กิจการสอนคอมพิวเตอร์ และการให้บริการเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออก กลุ่มกิจการประเภทอื่น ๆ ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ ร้านขายศิลปะ ร้านขายของที่ระลึก โรงพยาบาล และกิจการเลี้ยงสัตว์ และกลุ่มกิจการประเภทอื่น ๆ ในจังหวัดภูเก็ต คือ บริการเช่ารถ บริการขนส่ง สำนักงานทนายความและบัญชี และบริการด้านการดำน้ำและอุปกรณ์ การกระจายกลุ่มตัวอย่างเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-2 : ประเภทของกิจการ

ประเภทของกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
โรงงาน	77	30.4
ค้าปลีก/ค้าส่ง	43	17.0
ร้าน/ภัตตาคาร	25	9.9
บริษัททัวร์	26	10.3
โรงแรม	31	12.3
รับเหมาก่อสร้าง	7	2.8
บริการซ่อม	28	11.1
อื่น ๆ	16	6.3
รวม	253	100.0

จากตารางที่ 4-2 การกระจายข้อมูลจะอยู่ที่กลุ่มโรงงานมากที่สุดร้อยละ 30.4 ร้านค้าปลีก/ค้าส่งรองลงมาร้อยละ 17.0

ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

การนำเสนอข้อมูลทั่วไปของกิจการ เพื่อสร้างความเข้าใจถึงลักษณะทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ระยะเวลาการดำเนินกิจการ จากการศึกษาพบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีอายุการดำเนินธุรกิจยาวนานอยู่ในช่วง 11 ปีขึ้นไปถึงร้อยละ 33.2 รายละเอียดของระยะเวลาการดำเนินกิจการเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-3 : ระยะเวลาการดำเนินงาน

ระยะเวลาการดำเนินงาน	จำนวน	ร้อยละ
ปีแรก	29	11.6
2-3 ปี	37	14.8
4-5 ปี	46	18.4
6-10 ปี	55	22.0
11 ปีขึ้นไป	83	33.2
รวม	250	100.0

จำนวนพนักงานของกิจการ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมมีจำนวนพนักงานไม่มากนัก อยู่ในช่วง 1-20 คน ถึงร้อยละ 80.9 รายละเอียดของจำนวนพนักงานของกิจการเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-4 : จำนวนพนักงานของกิจการ

จำนวนพนักงานของกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
1-20 คน	204	80.9
21-50 คน	34	13.5
51-100 คน	10	4.0
101-200 คน	4	1.6
รวม	252	100.0

จำนวนเงินลงทุน จากการศึกษาพบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีจำนวนเงินลงทุน ณ ปัจจุบัน (ทรัพย์สินถาวร) อยู่ในช่วง 1-30 ล้านบาท ถึงร้อยละ 52.2 รายละเอียดของจำนวนเงินลงทุนของกิจการเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-5 : จำนวนเงินลงทุน

จำนวนเงินลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	93	36.8
1-30 ล้านบาท	132	52.2
31-60 ล้านบาท	7	2.8
61-100 ล้านบาท	9	3.6
101-200 ล้านบาท	5	2.0
มากกว่า 200 ล้านบาท	7	2.8
รวม	253	100.0

ยอดขายของกิจการ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมี ยอดขายในปีที่ผ่านมาในช่วงที่ขายสูงเป็นมูลค่าเดือนละ 50,001-100,000 บาท ถึงร้อยละ 19.4 ร้อยละเฉลี่ยของยอดขายของกิจการเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-6 : ยอดขายของกิจการ (ขายดี)

ยอดขายต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 50,000 บาท	31	12.3
50,000-100,000 บาท	49	19.4
100,001-300,000 บาท	46	18.2
300,001-600,000 บาท	24	9.5
600,001-900,000 บาท	6	2.4
900,001-1,500,000 บาท	15	5.9
1,500,001-3,000,000 บาท	8	3.2
มากกว่า 3,000,000 บาท	24	9.5
ไม่ตอบ	50	19.8
รวม	253	100.0

จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมียอดขายในปีที่ผ่านมาในช่วงเดือนที่ขายไม่ดี เป็นมูลค่าเดือนละน้อยกว่า 50,000 บาท ถึงร้อยละ 32.8 รายละเอียดของยอดขายในช่วงเดือนที่ขายไม่ดีเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-7 : ยอดขายของกิจการ (ขายไม่ดี)

ยอดขายต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 50,000 บาท	83	32.8
50,000-100,000 บาท	38	15.0
100,001-300,000 บาท	35	13.8
300,001-600,000 บาท	13	5.1
600,001-900,000 บาท	6	2.4
900,001-1,500,000 บาท	7	2.8
1,500,001-3,000,000 บาท	12	4.7
มากกว่า 3,000,000 บาท	9	3.6
ไม่ตอบ	50	19.8
รวม	253	100.0

รูปแบบการจัดตั้งกิจการ จากการศึกษพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีรูปแบบการจัดตั้งกิจการแบบเจ้าของคนเดียว ถึงร้อยละ 52.2 รายละเอียดของรูปแบบการจัดตั้งกิจการเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-8 : รูปแบบการจัดตั้งกิจการ

รูปแบบการจัดตั้งกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของคนเดียว	132	52.2
ห้างหุ้นส่วน	47	18.6
บริษัทจำกัด	74	29.2
รวม	253	100.0

ผู้ก่อตั้งกิจการ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีผู้ก่อตั้งกิจการเป็นเจ้าของกิจการเอง ร้อยละ 60.1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ก่อตั้งกิจการเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-9 : ผู้ก่อตั้งกิจการ

ผู้ก่อตั้งกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
ตัวท่านเอง	152	60.1
บิดามารดา	55	21.7
อื่น ๆ	46	18.2
รวม	253	100.0

ลักษณะผู้ก่อตั้งกิจการในกลุ่มอื่น ๆ คือ ร่วมหุ้นกับเพื่อน ๆ ซื้อกิจการจากบุคคลอื่น และร่วมกับญาติพี่น้อง หรือสามี ช่วยกันก่อตั้งกิจการ

ลักษณะโครงข่ายทางธุรกิจ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม มีการสร้างความเชื่อมโยงกับลูกค้า ร้อยละ 79.0 รายละเอียดการสร้างโครงข่ายทางธุรกิจเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-10 : ลักษณะโครงข่ายทางธุรกิจ

ลักษณะโครงข่ายทางธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งวัตถุดิบ	44	17.4
ลูกค้า	200	79.0
คู่แข่งชั้น	8	3.2
รัฐบาล	1	0.4
รวม	253	100.0

โครงสร้างการจัดองค์กรของกิจการ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม มีการจัดองค์กรแบบเจ้าของ-ลูกจ้าง ร้อยละ 47.4 รายละเอียดโครงสร้างการจัดองค์กรของกิจการเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-11 : โครงสร้างการจัดองค์กรของกิจการ

โครงสร้างการจัดองค์กรของกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของ-ลูกจ้าง	120	47.4
เจ้าของ-ผู้จัดการแผนก-พนักงาน	64	25.3
เจ้าของ (ที่ปรึกษา) ผู้จัดการ-หัวหน้าฝ่าย-พนักงาน	63	24.9
คณะกรรมการ-ผู้จัดการ-หัวหน้าฝ่าย-หัวหน้างาน-พนักงาน	6	2.4
รวม	253	100.0

แผนสืบทอดกิจการ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เจ้าของกิจการปัจจุบันวางแผนสืบทอดกิจการ คือ ดำเนินกิจการไปเรื่อย ๆ ร้อยละ 47.8 รายละเอียดแผนสืบทอดกิจการเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-12 : แผนสืบทอดกิจการ

แผนสืบทอดกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
มอบให้ลูกหลาน	99	39.1
ขายกิจการให้ผู้อื่น	27	10.7
ดำเนินกิจการไปเรื่อย ๆ	121	47.8
ยกเลิกกิจการ	5	2.0
ไม่ตอบ	1	0.4
รวม	253	100.0

แหล่งเงินทุนของกิจการ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีการจัดการแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินและเงินส่วนตัว ร้อยละ 46.2 รายละเอียดแหล่งเงินทุนของกิจการเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-13 : แหล่งเงินทุนของกิจการ

แหล่งเงินทุนของกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
เงินส่วนตัวทั้งหมด	107	42.3
เงินกู้จากสถาบันการเงินทั้งหมด	27	10.7
เงินกู้จากสถาบันการเงินและเงินส่วนตัว	117	46.2
เงินกู้จากแหล่งอื่น	2	0.8
รวม	253	100.0

ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจอยู่ในระดับพอควร ร้อยละ 57.3 รายละเอียดแสดงผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-14 : ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจ

ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
มาก	66	26.1
พอควร	145	57.3
น้อย	22	8.7
น้อยมาก	12	4.7
ไม่กระทบเลย	8	3.2
รวม	253	100.0

ลักษณะผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจตกอยู่ในลักษณะยอดขายลดลง ร้อยละ 71.9 รายละเอียดลักษณะผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจตกถอยเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-15 : ลักษณะผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจถดถอย

ลักษณะผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจถดถอย	จำนวน	ร้อยละ
ยอดขายลดลง	182	71.9
ขาดสภาพคล่อง	47	18.6
อื่น ๆ	24	9.5
รวม	253	100.0

ผลกระทบอื่น ๆ หมายถึง ไม่กระทบกับกิจการที่ตนเองดำเนินอยู่ หรือทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น

ข้อมูลการดำเนินงานของกิจการ

การนำเสนอข้อมูลการดำเนินงานของกิจการ เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานทางด้านการจัดการ การเงินและการบัญชี การตลาดและการผลิต/บริการ อยู่ในระดับใด รายละเอียดของข้อมูลการดำเนินงานของกิจการเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-16 : การดำเนินงานของกิจการ (หน่วยร้อยละ)

	ไม่มี	มี/ระดับ					รวม
		1	2	3	4	5	
การจัดการ							
1. การกำหนดแผนงานล่วงหน้า	8.3	4.7	8.7	33.2	31.2	13.8	100.0
2. การบริหารหรือกลุ่มผู้บริหาร เพื่อจัดทำแผนงาน และดำเนินงาน	12.6	9.9	11.5	29.2	22.5	14.2	100.0
3. การส่งเสริมพนักงานด้านการฝึกอบรม	49.0	10.3	16.6	13.8	7.9	2.4	100.0
4. อัตราการลาออกของพนักงาน	28.1	29.6	19.4	13.8	6.3	2.8	100.0
5. พนักงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	17.0	18.2	16.2	28.5	15.4	4.7	100.0

	ไม่มี	มี/ระดับ					รวม
		1	2	3	4	5	
6. กำหนดขั้นตอนการคัดเลือก กำหนดคุณสมบัติ การฝึกอบรม และการจ่ายผลตอบแทนอย่าง ชัดเจน	15.0	8.3	13.8	28.9	23.3	10.7	100.0
7. มีการสร้างระบบแรงจูงใจในการ ทำงานให้กับพนักงาน	11.5	10.3	11.9	32.4	22.9	11.1	100.0
8. ความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารและ พนักงาน	35.2	25.7	21.7	11.9	4.3	1.2	100.0
9. ประสิทธิภาพการทำงานของ พนักงาน	6.7	4.0	7.9	37.5	35.6	8.3	100.0
10. การสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับ พนักงานระดับปฏิบัติการมีความ ชัดเจน	7.5	2.8	8.3	29.6	36.4	15.4	100.0
11. การแบ่งงานกันทำตามหน้าที่							
- บัญชี/การเงิน	32.0	5.1	6.7	21.7	18.6	15.8	100.0
- บริหารคน	42.7	5.1	9.5	17.8	15.0	9.9	100.0
- การขาย	38.3	3.6	7.9	21.3	19.4	9.5	100.0
- การควบคุมสต็อกสินค้า	43.5	6.7	7.1	15.4	18.2	9.1	100.0
- การบริหารทั่วไป	41.5	4.0	9.1	19.4	15.8	10.3	100.0
- การผลิต	53.8	5.1	6.3	13.8	13.4	7.5	100.0
12. การจัดสวัสดิการให้กับพนักงาน							
- โบนัส	32.0	4.3	5.1	24.9	17.8	15.8	100.0
- อาหาร	37.5	3.2	5.9	19.0	13.4	20.9	100.0
- ที่พัก	47.8	5.1	5.1	14.2	10.7	17.0	100.0
- รถรับส่ง	74.3	4.0	5.1	6.7	3.6	6.3	100.0
- อื่น ๆ	94.9	-	0.8	2.8	0.8	0.8	100.0

	ไม่มี	มี/ระดับ					รวม
		1	2	3	4	5	
การเงินและการบัญชี							
1. พิจารณาต้นทุนของแหล่งเงินทุน	35.2	6.3	9.9	20.9	15.0	12.6	100.0
2. วิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ก่อนตัดสินใจใช้แหล่งเงินทุนภายนอก	31.6	7.1	7.5	22.1	22.5	9.1	100.0
3. กำหนดอัตราผลตอบแทนที่เจ้าของกิจการควรได้	25.7	5.1	9.5	19.8	24.1	15.8	100.0
4. วิเคราะห์และควบคุมการใช้เงินทุนหมุนเวียน	11.5	3.6	11.1	22.5	32.8	18.6	100.0
5. หลักเกณฑ์การให้สินเชื่อและการติดตามการรับชำระหนี้	30.4	6.7	7.5	19.8	23.7	11.9	100.0
6. หลักเกณฑ์และควบคุมการชำระหนี้	32.4	7.1	8.3	15.8	19.8	16.6	100.0
7. วิเคราะห์แหล่งเงินทุนจากต่างประเทศ	83.0	5.1	2.8	4.0	4.3	0.8	100.0
8. กำหนดและวางแผนแหล่งเงินทุนสำรอง	32.4	9.5	11.1	22.9	15.8	8.3	100.0
9. การจัดทำและวางระบบบัญชีอย่างรัดกุม	9.5	5.5	9.1	21.7	34.0	20.2	100.0
10. การตัดสินใจจะมีการนำปัจจัยและข้อมูลมาประกอบการตัดสินใจ	11.9	4.7	10.7	26.9	26.9	19.0	100.0
11. การจัดระบบข้อมูลทางการเงินเป็นไปตามมาตรฐานสากล	27.7	8.7	11.1	17.4	19.4	15.8	100.0
12. วิเคราะห์ภาษีและการวางแผนภาษี	21.3	8.7	10.7	22.1	17.8	19.4	100.0
13. การจัดทำงบประมาณ	26.9	5.5	12.6	26.5	15.4	13.0	100.0
14. ประเมินคุณค่าของข้อมูลทางการเงิน	18.2	6.7	11.5	29.6	20.9	13.0	100.0

	ไม่มี	มี/ระดับ					รวม
		1	2	3	4	5	
15. การควบคุมรายได้ ค่าใช้จ่าย และ การลงทุนตามแผน หรือ วัตถุประสงค์ที่กำหนด	13.4	9.1	12.6	27.7	20.6	16.6	100.0
การตลาด							
1. กำหนดผู้รับผิดชอบงานด้านการ ตลาดโดยเฉพาะ	38.3	10.7	9.1	11.1	15.8	15.0	100.0
2. วิเคราะห์สภาพตลาดอย่าง สม่ำเสมอ	17.0	9.9	17.0	22.1	16.6	17.4	100.0
3. ติดตามข่าวสารธุรกิจอย่าง สม่ำเสมอ	8.7	7.1	10.3	26.1	28.9	19.0	100.0
4. กำหนดยอดขายล่วงหน้า แล้วจึง หาวิธีการเพื่อให้ได้ยอดขายตามที่ กำหนด	34.8	7.9	10.7	19.8	14.2	12.6	100.0
5. ทราบว่าลูกค้าที่ต้องการสินค้า คือใคร	12.6	4.0	9.5	20.2	29.6	24.1	100.0
6. ทำกิจกรรมทางการตลาด เมื่อยอด ขายลดลง	41.5	7.1	14.6	17.8	9.5	9.5	100.0
7. กำหนดวงเงินสำหรับการทำ กิจกรรมการตลาดไว้ล่วงหน้า	42.7	6.3	14.2	15.4	11.9	9.5	100.0
8. กิจกรรมโฆษณาสินค้าทางสื่อ สาธารณะ	47.8	7.5	10.7	15.8	9.9	8.3	100.0
9. พนักงานขายต้องเขียนรายงานขาย เสนอกิจการทุกครั้ง	50.6	9.9	9.1	9.5	5.9	15.0	100.0
10. กิจการมีกิจกรรมการตลาดใหม่ ๆ สม่ำเสมอตลอดปี	46.2	9.1	13.8	14.2	9.9	6.7	100.0
11. กิจการมองหาตลาดใหม่ ๆ อยู่ เสมอ	32.4	5.9	15.4	20.6	11.5	14.2	100.0

	ไม่มี	มี/ระดับ					รวม
		1	2	3	4	5	
12. พนักงานของกิจการมักออกไป เสนอขายสินค้านอกเซตร้าน	60.9	8.7	5.9	8.3	10.3	5.9	100.0
การผลิตและบริการ							
1. กิจการใช้เครื่องจักรเป็น องค์ประกอบสำคัญในการผลิต สินค้า/บริการ	41.9	13.8	10.7	11.5	9.5	12.6	100.0
2. การผลิตสินค้า/บริการของกิจการ ต้องอาศัยแรงงานฝีมือเฉพาะทาง	22.1	5.5	5.5	18.6	20.6	27.7	100.0
3. ส่งมอบสินค้า-บริการได้ทันเวลา ทุกครั้ง	11.9	2.0	5.1	20.9	32.8	27.3	100.0
4. ผลิตสินค้า/บริการได้ตามจำนวนที่ ลูกค้าต้องการเสมอ	12.3	2.0	3.2	20.5	31.6	30.4	100.0
5. กิจการผลิตสินค้า/บริการไม่ทัน ท่านใช้วิธีซื้อสินค้า/บริการจาก กิจการอื่น	52.2	8.7	11.1	15.4	6.7	5.9	100.0
6. คุณภาพสินค้า/บริการของกิจการ ได้มาตรฐานตรงความต้องการของ ลูกค้า	9.0	0.8	3.6	20.6	37.5	28.5	100.0
7. แหล่งวัตถุดิบที่สำคัญมาจาก วัตถุดิบในท้องถิ่น	37.5	11.2	9.9	13.4	14.2	13.8	100.0
8. ความเข้าใจในกระบวนการผลิต/ บริการเป็นอย่างดี	13.4	0.4	5.1	18.6	28.1	34.4	100.0
9. การเลือกอุปกรณ์และเครื่องจักร ในการผลิต/บริการ นำปัจจัยต่าง ๆ มาพิจารณาอย่างรอบคอบ	25.3	2.8	6.7	18.6	20.9	25.7	100.0

จากตารางที่ 4-16 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีจุดอ่อนการจัดการ เกี่ยวกับการฝึกอบรม การแบ่งงานกันทำ และการจัดสวัสดิการ เนื่องจากเกือบร้อยละ 50 แสดงความ เห็นว่าไม่มีการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ทางด้านการเงินและบัญชี พบว่าไม่มีการวิเคราะห์แหล่ง เงินทุนจากต่างประเทศ ร้อยละ 83 และไม่มีการจัดการทางการเงินและบัญชีเกินกว่าร้อยละ 30 ประกอบด้วย การพิจารณาต้นทุนของแหล่งเงินทุน การวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ก่อนตัดสินใจใช้แหล่ง เงินทุนภายนอก หลักเกณฑ์การให้สินเชื่อและการติดตาม หลักเกณฑ์และการควบคุมหนี้สินและการ กำหนดและวางแผนแหล่งเงินทุนสำรอง ส่วนด้านการตลาดที่ยังไม่มีดำเนินการซึ่งเกินกว่าร้อยละ 50 ประกอบด้วย พนักงานของกิจการมักจะออกไปเสนอขายสินค้านอกเขตร้าน และพนักงานขายต้อง เขียนรายงานขายเสนอกิจการทุกครั้ง นอกจากนี้ในส่วนที่ไม่มีการดำเนินการอยู่ในเกณฑ์เกินกว่า ร้อยละ 30 ได้แก่ การกำหนดผู้รับผิดชอบ การวางแผนและดำเนินการตามแบบการขายและการหา ตลาดใหม่ ทางด้านการผลิตและบริการ กิจการไม่ได้ใช้เครื่องจักรเป็นองค์ประกอบสำคัญในการผลิต และบริการถึงร้อยละ 41.9 การใช้วิธีการซื้อจากกิจการอื่นเมื่อบริการไม่ทัน กิจการจะไม่ใช้วิธีการนี้ ร้อยละ 52.2

ความต้องการฝึกอบรม

การนำเสนอข้อมูลส่วนนี้ เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการการฝึกอบรม ของผู้ประกอบการ โดยวิเคราะห์ถึงความสำเร็จของกิจการ จุดเด่นจุดด้อย ปัญหาจากการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนการสรุปรวมยอดถึงความต้องการการฝึกอบรมทางด้านใด ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ความสำเร็จของกิจการ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเมินว่ากิจการของตนเองประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง (บรรลุตามที่ต้องการ) ร้อยละ 67.2 รายละเอียดของระดับความสำเร็จของกิจการเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-17 : ระดับความสำเร็จของกิจการ

ระดับความสำเร็จของกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
มาก (ความสำเร็จเกินคาดหมาย)	31	12.3
ปานกลาง (บรรลุตามที่ต้องการ)	170	67.3
น้อย (คาดหวังไว้มากกว่านี้)	52	20.6
รวม	253	100.0

ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม พบว่า ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย ทำเลที่ตั้งเหมาะสม การจัดการที่ดี ธุรกิจมีชื่อเสียง ความสามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และภาวะการแข่งขันไม่รุนแรง ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-18 : ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ

ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ	จำนวน	ร้อยละ
ทำเลที่ตั้งเหมาะสม	36	14.3
การจัดการที่ดี	51	20.2
ธุรกิจมีชื่อเสียง	148	58.7
ความสามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ	45	17.9
ภาวะการแข่งขันไม่รุนแรง	17	6.7

ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ จากการจัดเก็บตัวอย่าง 253 ตัวอย่าง และผู้ประกอบการสามารถเลือกปัจจัยต่าง ๆ ได้มากกว่าหนึ่งปัจจัย จากตารางที่ 4-18 พบว่าธุรกิจมีชื่อเสียงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อธุรกิจอย่างมาก ความมีชื่อเสียงของกิจการ หมายถึง การสร้างภาพพจน์ที่ดี เช่น การบริการที่ดี ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า สินค้ามีคุณภาพ ความทันสมัยของกิจการ เป็นต้น

จุดเด่น-จุดด้อยของกิจการ จากการศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีจุดเด่น ประกอบด้วย ความประทับใจของลูกค้า ทำเลที่ตั้ง กิจการดำเนินงานมานาน กลุ่มลูกค้าที่เฉพาะ และคุณลักษณะของสินค้า (คุณภาพดี สะอาด ปลอดภัย) ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-19 : จุดเด่นของกิจการ

จุดเด่นของกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
ความประทับใจของลูกค้า	92	36.4
ทำเลที่ตั้ง	51	20.2
กิจการดำเนินการมานาน	46	18.2
กลุ่มลูกค้าที่เฉพาะ	10	4.0
คุณลักษณะของสินค้า	79	31.2

จุดเด่นของกิจการจากการจัดเก็บตัวอย่าง 253 ตัวอย่าง และผู้ประกอบการสามารถระบุจุดเด่นของกิจการมากกว่าหนึ่งอย่าง จากตารางที่ 4-19 พบว่าความประทับใจของลูกค้าเป็นจุดเด่นที่สำคัญ ความประทับใจของลูกค้า ได้แก่ ความรวดเร็วของบริการ ความสะอาด และความซื่อสัตย์

จุดด้อยของกิจการ ประกอบด้วย บริการไม่ดี คุณภาพของบุคลากร ราคาของสินค้า ฤดูกาล และภาวะการแข่งขัน ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-20 : จุดด้อยของกิจการ

จุดด้อยของกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
บริการไม่ดี	60	23.7
ภาวะการแข่งขัน	42	16.6
คุณภาพของบุคลากร	33	13.0
ราคาของสินค้า	9	3.6
ฤดูกาล	8	3.2

จุดด้อยของกิจการจากการผู้ตอบแบบสอบถามในข้อนี้ 152 ตัวอย่าง พบว่าผู้ประกอบการสามารถระบุ จุดด้อยของกิจการมากกว่าหนึ่งอย่าง จากตารางที่ 4-17 พบว่า การบริการไม่ดีเป็นจุดด้อยที่สำคัญของกิจการ

ลักษณะของปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ จากการศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ลักษณะปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ ประกอบด้วย การจัดการบกพร่อง ขาดการพัฒนาบุคลากร ลักษณะของธุรกิจ เป็นฤดูกาล และปัญหาทางด้านการเงิน ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ตารางที่ 4-21 : ลักษณะของปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ลักษณะของปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะของธุรกิจ	45	17.8
ปัญหาทางด้านการเงิน	27	10.7
ปัญหาการจัดการ	25	9.8
การพัฒนาบุคลากร	21	8.3

การศึกษาลักษณะของปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานจากการจัดเก็บตัวอย่าง 253 ตัวอย่าง และผู้ประกอบการสามารถระบุปัญหาได้มากกว่าหนึ่ง จากตารางที่ 4-21 พบว่าลักษณะของธุรกิจที่เป็นฤดูกาลเป็นปัญหาสำคัญต่อการดำเนินงาน

ความรู้ที่จำเป็นต่อการดำเนินงาน จากการศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ความรู้ดังกล่าวประกอบด้วย ความรู้ด้านการจัดการ การตลาด การเงินและบัญชี การผลิต และการเจรจาต่อรอง ในแต่ละหัวข้อมีการเรียงลำดับความสำคัญ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4-22 : การเรียงความสำคัญของความรู้ที่จำเป็นต่อการดำเนินงาน

ความรู้ที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจ	การเรียงลำดับความสำคัญ					\bar{x}
	1	2	3	4	5	
การจัดการ (n = 187)	92	48	23	23	1	1.89
การตลาด (n = 197)	91	49	38	8	11	1.98
การเงินและบัญชี (n = 165)	36	22	34	39	34	3.08
การผลิต (n = 151)	46	31	22	23	29	2.72
การเจรจาต่อรอง (n = 175)	51	27	33	36	28	2.79

จากตารางที่ 4-22 ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับความรู้ด้านการเงินและบัญชีในระดับกลาง รองลงมาการเจรจาต่อรอง และการผลิตให้ความสำคัญในระดับน้อย ส่วนการตลาดและการจัดการให้ความสำคัญในระดับที่น้อยมาก

การคาดหวังอนาคตของกิจการ จากการศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ผู้ประกอบการคาดหวังการเจริญเติบโตของกิจการ ร้อยละ 48.6 และคาดว่าจะรักษาสถานภาพปัจจุบันไว้ร้อยละ 23.7 ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ตารางที่ 4-23 : การคาดหวังอนาคตของกิจการ

การคาดหวังอนาคตของกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
การขยายกิจการ	123	48.6
ลดขนาดกิจการ	5	2.0
รักษาสถานภาพกิจการ	60	23.7
ไม่วางแผนอนาคต	6	2.4
ต้องการพัฒนาเป็นสากล	14	5.5
ไม่แสดงความเห็น	45	17.8
รวม	253	100.0

ความต้องการการฝึกอบรม จากการศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ผู้ประกอบการต้องการการฝึกอบรม หัวข้อการตลาดมากที่สุด ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ตารางที่ 4-24 : หัวข้อการฝึกอบรม

หัวข้อการฝึกอบรม	จำนวน	ร้อยละ
การตลาด	132	52.2
การจัดการ	121	47.8
การผลิต	60	23.7
การบัญชี	51	20.2
การเงิน	41	16.2

หัวข้อการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการ ประกอบด้วย การพัฒนาบุคลากร ความปลอดภัยในการทำงาน การจัดองค์การ การมอบหมายงาน และกฎหมายแรงงาน หัวข้อการฝึกอบรมทางด้านบัญชี ประกอบด้วย ระบบบัญชี การจัดทำบัญชีให้ถูกต้อง กฎหมายเกี่ยวกับบัญชี การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชี หัวข้อการฝึกอบรมทางการตลาด ประกอบด้วย การให้บริการที่มีคุณภาพ การหาตลาดใหม่ การส่งเสริมการขาย การส่งออก หัวข้อการฝึกอบรมทางการผลิต ประกอบด้วย การจัดระบบการผลิต การลดต้นทุน และหัวข้อการฝึกอบรมทางการเงิน ประกอบด้วย การหาแหล่งเงินทุน การบริหารเงินทุน การจัดทำงบประมาณ

ข้อมูลผู้ประกอบการ

การนำเสนอข้อมูลผู้ประกอบการ เป็นการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ซึ่งประกอบด้วย อายุ การศึกษา เพศ ประสบการณ์การทำงาน เงินเดือน ศาสนา ลักษณะครอบครัว และลักษณะเฉพาะต่อความสำเร็จทางธุรกิจ

อายุ จากการศึกษาวิสานศึกษานานกลางและขนาดย่อม พบว่า ผู้ประกอบการส่วนมาก ร้อยละ 39.1 มีอายุในช่วง 31-40 ปี ผลการศึกษาสรุปลงได้ดังนี้

ตารางที่ 4-25 : อายุของผู้ประกอบการ

อายุของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	5	2.0
21-30 ปี	78	30.8
31-40 ปี	99	39.1
41-50 ปี	44	17.4
51-60 ปี	21	8.3
61 ปีขึ้นไป	6	2.4
รวม	253	100.0

การศึกษา จากการศึกษาวิสานศึกษานานกลางและขนาดย่อม พบว่า ผู้ประกอบการส่วนมาก ร้อยละ 36.4 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4-26 : การศึกษาของผู้ประกอบการ

การศึกษาของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถม	1	0.4
ประถมศึกษา	25	9.9
มัธยมต้น	28	11.1
มัธยมปลาย	28	11.1
ปว.ช -ปว.ส	71	28.1
ปริญญาตรี	92	36.4
สูงกว่าปริญญาตรี	8	3.2
รวม	253	100.0

เพศ จากการศึกษาวิสานกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ผู้ประกอบการส่วนมากร้อยละ 50.2 เป็นเพศหญิง ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-27 : เพศของผู้ประกอบการ

เพศของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	126	49.8
หญิง	127	50.2
รวม	253	100.0

ประสบการณ์ทำงาน จากการศึกษาวิสานกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ผู้ประกอบการส่วนมาก ร้อยละ 48.6 มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปีขึ้นไป ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ตารางที่ 4-28 : ประสบการณ์ทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน (ตั้งแต่เริ่มทำงาน)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	7	2.8
1-5 ปี	66	26.1
6-10 ปี	56	22.1
11 ปีขึ้นไป	123	48.6
ไม่ตอบ	1	0.4
รวม	253	100.0

เงินเดือน จากการศึกษาวิธานศึกษานานกลางและขนาดย่อม พบว่า ผู้ประกอบการส่วนมาก ร้อยละ 37.2 ไม่จ่ายเงินเดือนให้ตนเอง ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ตารางที่ 4-29 : เงินเดือนของผู้ประกอบการ

เงินเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	62	24.5
10,001-30,000 บาท	67	26.5
30,001-50,000 บาท	15	5.9
มากกว่า 50,000 บาท	12	4.7
ไม่ได้จ่ายเงินเดือนให้ตัวเอง	94	37.2
ไม่ตอบ	3	1.2
รวม	253	100.0

ศาสนา จากการศึกษาวิธานศึกษานานกลางและขนาดย่อม พบว่า ผู้ประกอบการส่วนมาก ร้อยละ 93.7 นับถือศาสนาพุทธ ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ตารางที่ 4-30 : ศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	237	93.6
อิสลาม	10	4.0
คริสต์	6	2.4
รวม	253	100.0

ลักษณะครอบครัว จากการศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ผู้ประกอบการส่วนมาก ร้อยละ 65.6 แต่งงาน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4-31 : ลักษณะครอบครัว

ลักษณะครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
โสด	82	32.4
แต่งงาน	166	65.6
หย่า, ม่าย	5	2.0
รวม	253	100.0

ลักษณะเฉพาะที่ทำให้ประสบความสำเร็จ หัวข้อนี้ผู้ประกอบการสามารถระบุคุณลักษณะเฉพาะได้มากกว่าหนึ่ง จากการศึกษา พบว่า การมีความรู้เกี่ยวกับงานและธุรกิจ และการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีมีความสำคัญอย่างมาก ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4-32 : ลักษณะเฉพาะที่ทำให้ประสบความสำเร็จ

ลักษณะเฉพาะที่ทำให้ประสบความสำเร็จ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้เกี่ยวกับงานและธุรกิจ	123	48.6
มนุษยสัมพันธ์ดี	112	44.3
ตัดสินใจ	37	14.6
มีความคิดสร้างสรรค์	25	9.9
มีระบบงาน	20	7.9

สรุป

การนำเสนอผลการวิจัย เรื่อง ลักษณะและความต้องการการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ แยกการนำเสนอเป็นข้อมูลทั่วไปของกิจการ ข้อมูลการดำเนินงานของกิจการ ความต้องการการฝึกอบรม และข้อมูลของผู้ประกอบการ

บทที่ 5

ผลงานวิจัย : การวิเคราะห์ความสัมพันธ์

การนำเสนอผลงานวิจัย เรื่อง ลักษณะและความต้องการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ ของบทนี้จะเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ เพื่อนำมาอธิบายลักษณะและความต้องการฝึกอบรมถึงความแตกต่างและเหมือนกัน

ทำเลที่ตั้ง

คณะผู้วิจัยตั้งข้อสมมติฐานว่า ทำเลที่ตั้งกิจการ (จังหวัด) มีความสัมพันธ์กับประเภทกิจการ ระยะเวลาดำเนินกิจการ ยอดขายของกิจการ รูปแบบของการจัดตั้งกิจการ ผู้ก่อตั้งกิจการ แหล่งเงินทุนของกิจการ ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจ ลักษณะของผลกระทบทางเศรษฐกิจ หัวข้อการฝึกอบรม อายุผู้ประกอบการ การศึกษาผู้ประกอบการ เพศของผู้ประกอบการ และประสบการณ์ทำงาน ผลการศึกษาปรากฏในตาราง 5-1 ถึง 5-3 ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับประเภทกิจการ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับประเภทกิจการ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 รายละเอียดของผลการศึกษาเป็นดังนี้

ตารางที่ 5-1 : ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับประเภทกิจการ

จังหวัด	ประเภทกิจการ							
	โรงงาน	ค้าปลีก/ ค้าส่ง	ร้าน/ ภัตตาคาร	บริษัททัวร์	โรงแรม	รับเหมา ก่อสร้าง	บริการ ซ่อม	อื่น ๆ
สงขลา	42.9	41.9	32.0	19.2	25.8	28.6	39.3	37.5
สุราษฎร์ธานี	41.6	30.2	16.0	23.1	35.5	28.6	35.7	25.0
ภูเก็ต	15.5	27.9	52.0	57.7	38.7	42.8	25.0	37.5
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	77	43	25	26	31	7	28	16

Pearson Chi-square Value = 26.630 df = 14 Asymp. Sig (2 sided) = 0.021

จากตารางที่ 5-1 พบว่า ลักษณะของจังหวัดมีส่วนทำให้การดำเนินธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมแตกต่างกัน จังหวัดสงขลา จะเป็นธุรกิจทางด้านโรงงานและค้าปลีก/ค้าส่ง ส่วนจังหวัด สุราษฎร์ธานี จะเป็นธุรกิจทางด้านโรงงานและโรงแรม เนื่องจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีเศรษฐกิจจะพึ่งพาทั้งการท่องเที่ยวจากเกาะสมุย และโรงงานจากอำเภอเมือง และอำเภอใกล้เคียง ส่วนจังหวัด ภูเก็ต เป็นจังหวัดที่พึ่งพาการท่องเที่ยว ดังนั้น ประเภทธุรกิจจะมีลักษณะสนองตอบต่อการท่องเที่ยว

ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับระยะเวลาดำเนินงาน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับระยะเวลาดำเนินงาน โดยใช้ค่า chi-square พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 เช่นเดียวกับผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับรูปแบบการจัดตั้งกิจการและชนิดของผู้ก่อตั้งกิจการ ผลการศึกษาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ท่าเลที่ตั้ง (จังหวัด) ไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับรูปแบบ ระยะเวลาดำเนินงานของกิจการ และลักษณะของผู้ก่อตั้งกิจการแต่อย่างใด

ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับยอดขาย

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับยอดขายช่วงที่ขายดี โดยใช้ค่า chi-square พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 รายละเอียดผลการศึกษาเป็นดังนี้

ตารางที่ 5-2 : ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับยอดขาย (ช่วงขายดี)

จังหวัด	ยอดขายต่อเดือน (บาท)								ไม่ ตอบ
	น้อยกว่า 50,000	50,001- 100,000	100,001- 300,000	300,001- 600,000	600,001- 900,000	900,001- 1,500,000	1,500,001- 3,000,000	มากกว่า 3,000,000	
สงขลา	32.3	32.7	41.3	41.6	-	-	25.0	25.0	56.0
สุราษฎร์ธานี	45.2	30.6	19.6	29.2	66.7	46.7	25.0	37.5	30.0
ภูเก็ต	22.5	36.7	39.1	29.2	33.3	53.3	50.0	37.5	14.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	31	49	46	24	6	15	8	24	50

Pearson Chi-square Value = 32.946 df = 16 Asymp. Sig (2 sided) = 0.008

จากตารางที่ 5-2 ลักษณะการกระจายของยอดขายในแต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกัน จังหวัดสงขลาจะมียอดขายอยู่ในช่วงน้อยกว่า 50,000 บาท ถึง 600,000 บาท จังหวัด สุราษฎร์ธานีจะมียอดขายกระจายทุกช่วงเช่นเดียวกับจังหวัดภูเก็ต

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับยอดขายช่วงที่ขายไม่ดี โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับรูปแบบการจัดตั้งกิจการ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับรูปแบบการจัดตั้งกิจการ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับผู้ก่อตั้งกิจการ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับผู้ก่อตั้งกิจการ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับแหล่งเงินทุน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับแหล่งเงินทุน โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เช่นเดียวกับผลการศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจและลักษณะของผลกระทบที่เกิดขึ้นที่ไม่ปรากฏค่าความสัมพันธ์แต่อย่างใด

ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับลักษณะผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับลักษณะผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับหัวข้อการฝึกอบรม

หัวข้อการฝึกอบรมแบ่งเป็น 5 กลุ่ม คือ การจัดการ การบัญชี การตลาด การผลิต และการเงิน จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับหัวข้อฝึกอบรม โดยใช้ chi-square พบว่า จังหวัดมีความสัมพันธ์ต่อการฝึกอบรมในหัวข้อการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 แต่ในหัวข้อการบัญชี การตลาด การผลิต และการเงิน กลับไม่พบความแตกต่างในแต่ละจังหวัด รายละเอียดของผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 5-3 : ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับการฝึกอบรม

จังหวัด \ หัวข้ออบรม	การจัดการ* (n = 121)	การเงิน/บัญชี (n = 41)	การตลาด (n = 132)	การผลิต (n = 60)
สงขลา	31.4	36.6	31.8	36.7
สุราษฎร์ธานี	24.8	24.4	31.1	40.0
ภูเก็ต	43.8	39.0	37.1	23.3
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

* Pearson Chi-square Value = 16.378 df = 2 Asymp. Sig (2 sided) = 0.000

จากตารางที่ 5-3 แม้จะพบว่าแต่ละจังหวัดมีความต้องการฝึกอบรมในหัวข้อการจัดการที่แตกต่างอย่างชัดเจนและมีนัยสำคัญต่อกัน กล่าวคือ จังหวัด ภูเก็ต มีความต้องการฝึกอบรมด้านการจัดการมากที่สุด รองลงมาจะเป็นธุรกิจในจังหวัดสงขลา และสุราษฎร์ธานี ตามลำดับ แต่จะเห็นได้ว่า จำนวนประชากรธุรกิจที่ต้องการฝึกอบรมในแต่ละจังหวัดมีเปอร์เซ็นต์ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของประชากรธุรกิจทั้งหมด (ขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 253 กิจการ) ในขณะที่แม้ผลวิจัยจะปรากฏว่า จังหวัดไม่มีความสัมพันธ์กับหัวข้ออบรมการตลาด แต่จะเห็นได้ว่า จำนวนผู้ต้องการฝึกอบรมด้านการตลาดมีมากกว่า 50% (n = 132 จาก N = 253) แสดงให้เห็นว่า หัวข้อการตลาดเป็นปัญหาสำคัญสำหรับกิจการขนาดย่อม

ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับอายุผู้ประกอบการ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับอายุผู้ประกอบการ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ของจังหวัดกับระดับการศึกษาของผู้ประกอบการเพศและประสบการณ์ทำงาน ที่ไม่ปรากฏความสัมพันธ์แต่อย่างใด

ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับการศึกษา

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับการศึกษา โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับเพศ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับเพศ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับประสบการณ์ทำงาน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับประสบการณ์ทำงาน โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ประเภทธุรกิจ

คณะผู้วิจัยตั้งข้อสมมติฐานว่า ระยะเวลาดำเนินงาน จำนวนพนักงาน จำนวนเงินทุน ยอดขาย รูปแบบของการจัดตั้งกิจการ ความเชื่อมโยงกับธุรกิจ โครงสร้างการจัดองค์กร แหล่งเงินทุน ผลกระทบทางเศรษฐกิจ ลักษณะผลกระทบทางเศรษฐกิจ ความสำเร็จของกิจการ ลักษณะของกิจการ ในอนาคต และหัวข้อการฝึกอบรม ผลปรากฏในตาราง 5-4 ถึง 5-9

ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับระยะเวลาดำเนินงาน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับระยะเวลาดำเนินงาน โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับจำนวนพนักงาน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับจำนวนพนักงาน โดยใช้ค่า chi-square พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 รายละเอียดของผลการศึกษาเป็นดังนี้

ตารางที่ 5-4 : ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับจำนวนพนักงาน

ประเภทธุรกิจ	จำนวนพนักงาน				
	1-20 คน	21-50 คน	51-100 คน	101-200 คน	ไม่ตอบ
โรงงาน	30.9	23.5	40.0	50.0	-
ค้าปลีก/ค้าส่ง	18.1	14.7	10.0	-	-
ร้าน/ภัตตาคาร	11.8	2.9	-	-	-
บริษัททัวร์	11.3	8.8	-	-	-
โรงแรม	6.9	26.5	50.0	50.0	100.0
รับเหมาก่อสร้าง	1.5	11.8	-	-	-
บริการซ่อม	12.7	5.9	-	-	-
อื่น ๆ	6.8	5.9	-	-	-
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	204	34	10	4	1

Pearson Chi-square Value = 57.405 df = 28 Asymp. Sig (2 sided) = 0.001

จากตารางที่ 5-4 กิจกรรมประเภทโรงงานและโรงแรม จะมีการจ้างงานพนักงานมากกว่ากิจกรรมกลุ่มอื่น

ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับจำนวนเงินทุน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับจำนวนเงินทุน โดยใช้ค่า chi-square พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 รายละเอียดของผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 5-5 : ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับจำนวนเงินทุน

ประเภทธุรกิจ	จำนวนเงินทุน (บาท)					
	ต่ำกว่า 1 ล้าน	1-30 ล้าน	31-60 ล้าน	61-100 ล้าน	101-200 ล้าน	มากกว่า 200 ล้าน
โรงงาน	34.4	30.3	14.3	22.0	40.0	-
ค้าปลีก/ค้าส่ง	10.8	23.5	-	-	20.0	14.3
ร้าน/ภัตตาคาร	14.0	9.1	-	-	-	-
บริษัททัวร์	17.2	6.8	-	-	20.0	-
โรงแรม	5.4	9.1	42.9	66.7	20.0	57.1
รับเหมาก่อสร้าง	3.1	2.3	-	-	-	14.3
บริการซ่อม	9.7	12.9	28.5	-	-	-
อื่น ๆ	5.4	6.1	14.3	11.1	-	14.3
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	93	132	7	9	5	7

Pearson Chi-square Value = 79.531 df = 35 Asymp. Sig (2 sided) = 0.000

จากตารางที่ 5-5 กิจกรรมประเภทโรงงานและโรงแรม จะใช้เงินลงทุนค่อนข้างสูงกว่า
กิจกรรมกลุ่มอื่น

ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับยอดขาย

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับยอดขายทั้งช่วงขายดีและ
ขายไม่ดี โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่
ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับรูปแบบการจัดตั้งกิจการ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับรูปแบบการจัดตั้งกิจการ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 รายละเอียดของผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 5-6 : ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับรูปแบบการจัดตั้งกิจการ

ประเภทธุรกิจ	รูปแบบการจัดตั้งกิจการ		
	เจ้าของคนเดียว	ห้างหุ้นส่วน	บริษัทจำกัด
โรงงาน	35.6	27.7	23.0
ค้าปลีก/ค้าส่ง	14.4	27.7	14.9
ร้าน/ภัตตาคาร	16.7	6.4	-
บริษัททัวร์	10.6	8.5	10.8
โรงแรม	10.6	6.4	18.9
รับเหมาก่อสร้าง	-	6.4	5.4
บริการซ่อม	9.8	10.6	13.5
อื่น ๆ	2.3	6.4	13.5
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	132	47	74
Pearson Chi-square Value = 42.815 df = 14 Asymp. Sig (2 sided) = 0.000			

จากตารางที่ 5-6 โรงงานและร้าน/ภัตตาคาร จะมีลักษณะจัดตั้งแบบเจ้าของคนเดียวมากกว่าการจัดตั้งเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด ค้าปลีก/ค้าส่ง จะมีลักษณะจัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนมากที่สุด ในขณะที่บริษัททัวร์และโรงแรมมีลักษณะรูปแบบการจัดตั้งกิจการทั้ง 3 ลักษณะ ในสัดส่วนพอ ๆ กัน

ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับการเชื่อมโยงกิจการ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับการเชื่อมโยงกิจการ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 รายละเอียดของผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 5-7 : ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับการเชื่อมโยงกิจการ

ประเภทธุรกิจ	การเชื่อมโยงกิจการ			
	แหล่งวัตถุดิบ	ลูกค้า	คู่แข่งชั้น	รัฐบาล
โรงงาน	50.0	26.5	25.0	-
ค้าปลีก/ค้าส่ง	15.9	17.5	12.5	-
ร้านภัตตาคาร	6.8	10.0	25.0	-
บริษัททัวร์	2.3	11.5	25.0	-
โรงแรม	2.3	15.0	-	-
รับเหมาก่อสร้าง	9.0	1.0	12.5	-
บริการซ่อม	11.4	11.0	-	100.0
อื่น ๆ	2.3	7.5	-	-
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	44	200	8	1

Pearson Chi-square Value = 41.933 df = 21 Asymp. Sig (2 sided) = 0.004

จากตารางที่ 5-7 โรงงานและบริการซ่อม ให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงกิจการกับแหล่งวัตถุดิบมากกว่าลูกค้าหรือคู่แข่งชั้น ในขณะที่ค้าปลีก/ค้าส่งและโรงแรม ให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงธุรกิจกับลูกค้า ในขณะที่ธุรกิจบริการอื่นให้ความสำคัญกับคู่แข่งชั้นมากกว่าลูกค้าหรือแหล่งวัตถุดิบ

ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับโครงสร้างการจัดองค์กร

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับโครงสร้างการจัดองค์กร โดยใช้ค่า chi-square พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 รายละเอียดของผลการศึกษาเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับลักษณะผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับลักษณะผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับความสำเร็จของกิจการ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับความสำเร็จของกิจการ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับลักษณะกิจการในอนาคต

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับลักษณะกิจการในอนาคต โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับหัวข้อการฝึกอบรม

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับหัวข้อการฝึกอบรม โดยใช้ค่า chi-square พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ในหัวข้อการจัดการ การบัญชี และการผลิต รายละเอียดผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 5-9 : ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับการฝึกอบรมการจัดการ

ประเภทกิจการ	การฝึกอบรมการจัดการ	
	ไม่มี	มี
โรงงาน	40.2	19.8
ค้าปลีก/ค้าส่ง	15.2	19.0
ร้าน/ภัตตาคาร	7.6	12.4
บริษัททัวร์	6.1	14.9
โรงแรม	13.6	10.7
รับเหมาก่อสร้าง	0.8	5.0
บริการซ่อม	12.0	9.9
อื่น ๆ	4.5	8.3
รวม	100.0	100.0
จำนวน	132	121

Pearson Chi-square Value = 21.489 df = 7 Asymp. Sig (2 sided) = 0.003

จากตารางที่ 5-9 ทุกประเภทกิจการมีความต้องการฝึกอบรมการจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจประเภทโรงงาน และค้าปลีก/ค้าส่ง อย่างไรก็ดี จำนวนผู้ต้องการฝึกอบรมรวมทั้งสิ้น ประมาณ 45% ของผู้ประกอบการทั้งหมด ในขณะที่ผู้ประกอบการต้องการฝึกอบรมด้านบัญชี การเงิน และการผลิตเพียงด้านละประมาณ 20-25%

สำหรับความสัมพันธ์ของประเภทกิจการกับความต้องการฝึกอบรมในหัวข้อบัญชี/การเงิน และการผลิต ผลวิจัยไม่ปรากฏค่าความสัมพันธ์แต่อย่างใด แต่จากข้อมูลโดยรวมพบว่า มีผู้ประกอบการต้องการฝึกอบรมหัวข้อบัญชี/การเงิน และการผลิต ประมาณ 25% เท่ากัน

ระยะเวลาดำเนินธุรกิจ

คณะผู้วิจัยตั้งข้อสมมติฐานว่า ระยะเวลาดำเนินธุรกิจมีความสัมพันธ์กับจำนวนพนักงาน จำนวนเงินทุน ระดับความสำเร็จของกิจการ และการคาดหวังอนาคตของกิจการ

ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาดำเนินธุรกิจกับจำนวนพนักงาน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาดำเนินธุรกิจกับจำนวนพนักงาน โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาดำเนินธุรกิจกับจำนวนเงินลงทุน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาดำเนินธุรกิจกับจำนวนเงินลงทุน โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาดำเนินธุรกิจกับระดับความสำเร็จของกิจการ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาดำเนินธุรกิจกับระดับความสำเร็จของกิจการ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาดำเนินธุรกิจกับการคาดหวังอนาคตของกิจการ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาดำเนินธุรกิจกับการคาดหวังอนาคตของกิจการ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

รูปแบบการจัดตั้งกิจการ

คณะผู้วิจัยตั้งข้อสมมติฐานว่ารูปแบบของการจัดตั้งกิจการ มีความสัมพันธ์กับการสืบทอดกิจการ ผลการศึกษาพบว่า ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ปัจจัยทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ผลวิจัยปรากฏเพียงผู้ประกอบการประมาณ 47.8% ยังไม่ได้ตัดสินใจว่าจะสืบทอดกิจการอย่างไร มีผู้ประกอบการ 39% ต้องการยกกิจการให้ลูกหลานดำเนินการต่อ

ผู้ก่อตั้ง

คณะผู้วิจัยตั้งข้อสมมติฐานว่าผู้ก่อตั้งกิจการมีความสัมพันธ์กับการสืบทอดกิจการ และระดับเงินเดือน

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ก่อตั้งกิจการกับการสืบทอดกิจการ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผู้ก่อตั้งกิจการกับการสืบทอดกิจการ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 รายละเอียดผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 5-10 : ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ก่อตั้งกิจการกับการสืบทอดกิจการ

ผู้ก่อตั้งกิจการ	การสืบทอดกิจการ					รวม
	ให้ลูกหลาน	ขายกิจการ	ไม่ตัดสินใจ	ยกเลิกกิจการ	ไม่ตอบ	
ตัวทำเอง (n = 152)	45.4	5.3	46.1	2.4	0.7	100.0
บิดามารดา (n = 55)	41.8	16.4	40.0	1.8	-	100.0
อื่น ๆ (n = 46)	15.2	21.7	63.0	-	-	100.0
จำนวน (n = 253)	99	27	121	5	1	

Pearson Chi-square Value = 24.406 df = 8 Asymp. Sig (2 sided) = 0.002

จากตารางที่ 5-10 ผู้ประกอบการ 47.8% (121 คนจาก 253 คน) ยังไม่ตัดสินใจว่าจะสืบทอดกิจการอย่างไร ลักษณะดังกล่าวปรากฏในทุกลักษณะผู้ก่อตั้ง ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการที่ก่อตั้งเองและรับทอดจากบิดามารดา นิยมสืบทอดกิจการให้ลูกหลานมากกว่าการขายหรือยกเลิกกิจการ

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ก่อตั้งกิจการกับเงินเดือน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผู้ก่อตั้งกิจการกับเงินเดือน โดยใช้ค่า chi-square พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 รายละเอียดผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 5-11 : ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ก่อตั้งกิจการกับเงินเดือน

ผู้ก่อตั้งกิจการ	เงินเดือน (บาท)						รวม
	ต่ำกว่า 10,000	10,001- 30,000	30,001- 50,000	มากกว่า 50,001	ไม่จ่าย เงินเดือน	ไม่ตอบ	
ตัวท่านเอง (n = 152)	19.1	24.3	3.9	4.6	46.7	1.3	100.0
บิดามารดา (n = 55)	30.9	21.8	10.9	9.1	25.5	1.8	100.0
อื่น ๆ (n = 46)	34.8	39.1	6.5	-	19.6	-	100.0
จำนวน (n = 253)	62	67	15	12	94	3	
Pearson Chi-square Value = 26.283 df = 10 Asymp. Sig (2 sided) = 0.003							

จากตารางที่ 5-11 พบว่าผู้ประกอบการที่ก่อตั้งกิจการด้วยตัวเองมักไม่นิยมจ่ายเงินเดือนให้ตัวเอง (46.7%) ในขณะที่ผู้ที่รับทอดจากบิดามารดามีเปอร์เซ็นต์จ่ายเงินเดือนให้ตัวเองในระดับต่ำกว่า 10,000 บาท ส่วนผู้สืบทอดจากลักษณะอื่นนิยมจ่ายเงินเดือนให้ตัวเองในช่วง 10,000-30,000 บาท

ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า ผู้ก่อตั้งกิจการเองต้องการลดค่าใช้จ่ายของกิจการ ในขณะที่ผู้สืบทอดกิจการจากบิดามารดา จะเป็นผู้เคยเป็นลูกจ้างของบิดาและได้รับเงินเดือนจากกิจการมาก่อนที่จะสืบทอดกิจการ

ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจ

คณะผู้วิจัยตั้งข้อสมมติฐานว่าผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับอายุ การศึกษา เพศ และประสบการณ์ทำงาน

ความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจกับอายุ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจกับอายุ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจกับการศึกษา

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจกับการศึกษา โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจกับเพศ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจกับเพศ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจกับประสบการณ์ทำงาน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจกับประสบการณ์ทำงาน โดยใช้ค่า chi-square พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 รายละเอียดของผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 5-12 : ความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจกับประสบการณ์ทำงาน

ผลกระทบของ ภาวะเศรษฐกิจ	ประสบการณ์ทำงาน				
	ต่ำกว่า 1 ปี	1-5 ปี	6-10 ปี	11 ปีขึ้นไป	ไม่ตอบ
มาก	28.6	21.2	23.2	30.1	-
พอสมควร	42.8	63.6	60.7	53.7	-
น้อย	28.6	4.5	7.1	10.6	-
น้อยมาก	-	9.2	5.4	1.6	100.0
ไม่กระทบเลย	-	1.5	3.6	4.0	-
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	7	66	56	123	1

Pearson Chi-square Value = 34.546 df = 16 Asymp. Sig (2 sided) = 0.005

จากตารางที่ 5-12 พบว่า ประสบการณ์ในธุรกิจมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการมองปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นว่า กระทบการดำเนินการของกิจการมากน้อยเพียงใด จากข้อมูลพบว่ายังมีประสบการณ์มากขึ้น ยิ่งมองเห็นหรือตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นได้มากขึ้นด้วย

ลักษณะของผลกระทบทางเศรษฐกิจ

คณะผู้วิจัยตั้งข้อสมมติฐานว่าอายุ การศึกษา เพศ และประสบการณ์ทำงานของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับการจำแนกลักษณะผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผลกระทบทางเศรษฐกิจกับอายุ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผลกระทบทางเศรษฐกิจกับอายุ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 รายละเอียดของผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 5-13 : ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผลกระทบทางเศรษฐกิจกับอายุ

ลักษณะผลกระทบทางเศรษฐกิจ	อายุ					
	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปีขึ้นไป
ยอดขายลดลง	-	79.5	71.7	63.6	76.2	83.3
ขาดสภาพคล่อง	60.0	12.8	20.2	25.0	9.5	16.7
อื่น ๆ	40.0	7.7	8.1	11.4	14.3	-
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	5	78	99	44	21	6

Pearson Chi-square Value = 19.485 df = 10 Asymp. Sig (2 sided) = 0.035

จากตารางที่ 5-13 ผู้ประกอบการที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความเห็นว่าลักษณะของผลกระทบทางเศรษฐกิจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาพคล่องและอื่น ในขณะที่ผู้ประกอบการที่มีอายุมากกว่า 21 ปีขึ้นไปมีความเห็นว่าเศรษฐกิจส่งผลทำให้ยอดขายของกิจการลดลง

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผลกระทบทางเศรษฐกิจกับการศึกษา

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผลกระทบทางเศรษฐกิจกับการศึกษา โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผลกระทบทางเศรษฐกิจกับเพศ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผลกระทบทางเศรษฐกิจกับเพศ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผลกระทบทางเศรษฐกิจกับประสบการณ์ทำงาน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผลกระทบทางเศรษฐกิจกับประสบการณ์ทำงาน โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ขนาดของกิจการ

คณะผู้วิจัยตั้งข้อสมมติฐานว่า ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของกิจการ จากการทดสอบหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ปัจจัยทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 รายละเอียดของผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 5-14 : ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของกิจการกับความสำเร็จของกิจการ

ขนาดของกิจการ	ความสำเร็จของกิจการ			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
การขยายกิจการ (n = 123)	71.0	49.4	32.7	48.6
เลิกกิจการ (n = 5)	-	1.8	3.8	2.0
รักษาสภาพ (n = 60)	16.1	24.1	26.9	23.7
ไม่ตัดสินใจ (n = 6)	3.2	1.2	5.8	2.4
ยกระดับเป็นสากล (n = 2)	3.2	3.5	13.5	0.8
ไม่ตอบ (n = 57)	6.5	20.0	17.3	22.6
รวม (n = 253)	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	31	170	52	
Pearson Chi-square Value = 22.284 df = 10 Asymp. Sig (2 sided) = 0.014				

จากตารางที่ 5-14 พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีแนวโน้มจะขยายกิจการต่อไป ไม่
ว่าผู้ประกอบการจะคิดว่าตัวเองประสบความสำเร็จในธุรกิจมากน้อยเพียงใด เป็นที่น่าสังเกตว่ามีผู้
ผู้ประกอบการในธุรกิจที่ประสบความสำเร็จปานกลาง และผู้ที่คิดว่าตัวเองประสบความสำเร็จน้อย (ต่ำ
กว่าที่คาดหวังไว้) วางแผนที่จะเลิกกิจการบ้างแล้ว ในขณะที่ธุรกิจที่ประสบความสำเร็จน้อย คาดว่า
จะยกระดับธุรกิจให้เป็นสากลมีถึง 13.5%

ข้อมูลของผู้ประกอบการ

คณะผู้วิจัยตั้งข้อสมมติฐานว่าข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการ (อายุ การศึกษา เพศ
และประสบการณ์การทำงาน) มีความสัมพันธ์กับความต้องการการฝึกอบรมในหัวข้อการจัดการ การ
บัญชี การตลาด การผลิตและการเงิน

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการจัดการ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการฝึกอบรมทางด้านการจัดการ โดยใช้
ใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ทั้งนี้
อาจเป็นเพราะว่าปัจจุบันผู้ประกอบการมีการศึกษาสูงขึ้น และศาสตร์การจัดการมีการเปลี่ยนแปลง
ตลอดเวลา

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการบัญชี

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการฝึกอบรมทางด้านการบัญชี โดยใช้
ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 คือ ผู้
ผู้ประกอบการทุกกลุ่มอายุมีความต้องการฝึกอบรมทางด้านการบัญชีน้อย เป็นเพราะผู้ประกอบการ
มองว่าด้านการบัญชีค่อนข้างยาก ในการทำความเข้าใจ ต้องการให้พนักงานฝ่ายบัญชีเป็นผู้เข้าอบรม
มากกว่า หรือเป็นการว่าจ้างให้สำนักงานบัญชีจัดทำให้กับกิจการ

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการตลาด

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการฝึกอบรมทางด้านการตลาด โดยใช้
ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการผลิต
จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการฝึกอบรมทางด้านการผลิต โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการเงิน
จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการฝึกอบรมทางด้านการเงิน โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการจัดการ
จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการฝึกอบรมทางด้านการจัดการ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 รายละเอียดของผลการศึกษาเป็นดังนี้

ตารางที่ 5-15 : ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการจัดการ

การศึกษา	อบรมการจัดการ	
	ไม่มี	มี
ต่ำกว่าประถม	0.8	-
ประถมศึกษา	12.1	7.4
มัธยมศึกษา	15.2	6.6
มัธยมปลาย	7.6	14.9
ปว.ช.-ปว.ส.	24.2	32.2
ปริญญาตรี	37.9	34.7
สูงกว่าปริญญาตรี	2.3	4.1
รวม	100.0	100.0
จำนวน	132	121

Pearson Chi-square Value = 11.818 df = 6 Asymp. Sig (2 sided) = 0.066

จากตารางที่ 5-15 ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาต่างกันมีผลต่อการฝึกอบรมทางด้านการจัดการที่แตกต่างกัน คือผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และ ปว.ช.-ปว.ส. ต้องการฝึกอบรมในระดับที่สูงกว่าการศึกษาระดับอื่น ในขณะที่ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาตั้งแต่ประถมไม่ต้องการฝึกอบรมเพิ่มเติม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีประสบการณ์มากแล้ว ลักษณะธุรกิจไม่ได้ซับซ้อน ยุ่งยากต่อการจัดการ

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการบัญชี
จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการฝึกอบรมทางด้านการบัญชี โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 คือผู้ประกอบการเกือบทุกระดับการศึกษาต้องการฝึกอบรมทางด้านการบัญชีน้อยกว่าผู้ที่ไม่ต้องการฝึกอบรม

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความต้องการฝึกอบรมด้านการตลาด
จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการฝึกอบรมด้านการตลาด โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความต้องการฝึกอบรมด้านการผลิต
จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการฝึกอบรมทางด้านการผลิต โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 คือผู้ประกอบการทุกระดับการศึกษาต้องการฝึกอบรมด้านการผลิตในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความต้องการฝึกอบรมทางการเงิน
จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการฝึกอบรมทางการเงิน โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 คือผู้ประกอบการทุกระดับการศึกษาต้องการฝึกอบรมด้านการเงินในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการจัดการ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการฝึกอบรมทางด้านการจัดการ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 คือผู้ชายและผู้หญิงมีความต้องการฝึกอบรมทางด้านการจัดการในระดับที่เท่า ๆ กัน ประมาณร้อยละ 50 ซึ่งไม่มีความแตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการบัญชี

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการฝึกอบรมทางด้านการบัญชี โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ผลปรากฏให้เห็นว่ามีผู้ประกอบการเพียง 20.2% เท่านั้นที่ต้องการฝึกอบรมด้านบัญชี

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการตลาด

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการฝึกอบรมทางด้านการตลาด โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 คือทั้งผู้ชายและผู้หญิงมีความต้องการฝึกอบรมทางด้านการตลาดในระดับที่พอ ๆ กัน รวมผู้ต้องการฝึกอบรมด้านการตลาดทั้งสิ้น 23.7% ของผู้ประกอบการทั้งหมด

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการผลิต

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการฝึกอบรมทางด้านการผลิต โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการเงิน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการฝึกอบรมทางด้านการเงิน โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 คือระหว่างผู้ประกอบการที่เป็นผู้ชายและผู้หญิง ต้องการฝึกอบรมทางด้านการเงินในระดับที่พอ ๆ กัน คือไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทำงานกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการจัดการ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทำงานกับการฝึกอบรมทางด้านการจัดการ โดยใช้ค่า chi-square พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 รายละเอียดการศึกษาเป็นดังนี้

ตารางที่ 5-16 : ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทำงานกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการจัดการ

ประสบการณ์ทำงาน		อบรมการจัดการ	
		ไม่มี	มี
ต่ำกว่า 1 ปี	(n = 7)	-	5.8
1-5 ปี	(n = 66)	23.5	28.9
6-10 ปี	(n = 56)	27.3	16.5
11 ปีขึ้นไป	(n = 123)	49.2	47.9
ไม่ตอบ	(n = 1)	-	0.8
รวม		100.0	100.0
จำนวน	(n = 253)	132	121

Pearson Chi-square Value = 12.758 df = 4 Asymp. Sig (2 sided) = 0.013

จากตารางที่ 5-16 พบว่าประสบการณ์มีผลต่อความต้องการฝึกอบรมหัวข้อการจัดการ กล่าวคือ ในบรรดาผู้ต้องการฝึกอบรมหัวข้อการจัดการนั้น 47.9% มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป รองลงมาคือผู้มีประสบการณ์ 1-5 ปี

ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทำงานกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการบัญชี

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทำงานกับการฝึกอบรมทางด้านการบัญชี โดยใช้ค่า chi-square พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 รายละเอียดการศึกษาเป็นดังนี้

ตารางที่ 5-17 : ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทำงานกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการบัญชี

ประสบการณ์ทำงาน	อบรมการบัญชี	
	ไม่มี	มี
ต่ำกว่า 1 ปี	1.0	9.8
1-5 ปี	28.2	17.6
6-10 ปี	22.3	21.6
11 ปีขึ้นไป	48.0	51.0
ไม่ตอบ	0.5	-
รวม	100.0	100.0
จำนวน	202	51

Pearson Chi-square Value = 13.512 df = 4 Asymp. Sig (2 sided) = 0.009

จากตารางที่ 5-17 พบว่าผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปีขึ้นไป ต้องการฝึกอบรมด้านบัญชีสูงสุด ในขณะที่ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์น้อยกว่านี้ต้องการฝึกอบรมด้านบัญชีน้อยกว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทำงานกับความต้องการฝึกอบรมด้านการตลาด

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทำงานกับการฝึกอบรมด้านการตลาด โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 คือผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกัน แต่มีความต้องการฝึกอบรมด้านการตลาดไม่แตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทำงานกับความต้องการฝึกอบรมทางด้านการผลิต

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทำงานกับการฝึกอบรมทางด้านการผลิต โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทำงานกับความต้องการฝึกอบรมด้านการเงิน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทำงานกับการฝึกอบรมด้านการเงิน โดยใช้ค่า chi-square พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 คือผู้มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน แต่ต้องการฝึกอบรมด้านการเงินในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

สรุป

คณะผู้วิจัยได้นำตัวแปรเกี่ยวกับทำเลที่ตั้ง ประเภทธุรกิจ ระยะเวลาดำเนินธุรกิจ รูปแบบการจัดตั้งกิจการ ผู้ก่อตั้งกิจการ ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจ ลักษณะของผลกระทบทางเศรษฐกิจ อนาคตของกิจการ ข้อมูลของผู้ประกอบการ มาอธิบายถึงลักษณะและความต้องการฝึกอบรม

บทที่ 6

การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทนี้จะเสนอการอภิปรายผลการศึกษา ลักษณะและความต้องการฝึกอบรมของ วิชาศึกษานานกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะและความต้องการฝึกอบรม

ลักษณะและความต้องการฝึกอบรม

การเลือกกลุ่มตัวอย่างจาก 3 จังหวัด คือ สงขลา สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต สามารถสะท้อนภาพวิชาศึกษานานกลางและขนาดย่อมของภาคใต้ได้ค่อนข้างจะสมบูรณ์แบบ เนื่องจากทั้ง 3 จังหวัดกระจายอยู่ ณ จุดที่สำคัญของภาคใต้ กล่าวคือ สงขลา อยู่ในภาคใต้ตอนล่าง สุราษฎร์ธานี และภูเก็ตอยู่ในภาคใต้ตอนบน สุราษฎร์ธานีอยู่ทางฝั่งอ่าวไทย แต่ภูเก็ตอยู่ทางฝั่งอันดามัน ประกอบกับทั้ง 3 จังหวัดเป็นจุดศูนย์กลางเศรษฐกิจที่สำคัญในภาคใต้

ประเภทของกิจการจะเป็นลักษณะโรงงาน เนื่องจากสภาพของจังหวัดภาคใต้มีผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นหลัก คือ ยางพารา น้ำมันปาล์ม รวมถึงผลิตภัณฑ์จากทะเล ดังนั้นการจัดตั้งธุรกิจจึงเน้นโรงงานที่รองรับการผลิตทางการเกษตร ยกเว้นจังหวัดภูเก็ต และสุราษฎร์ธานี (โดยเฉพาะเกาะสมุยและเกาะพะงัน) มีการเน้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จึงเป็นผลทำให้เกิดธุรกิจประเภทการท่องเที่ยวขึ้น นอกจากนี้กิจการค้าปลีกค้าส่งจะเกิดขึ้นตามมาเพื่อรองรับธุรกิจหลักของจังหวัดนั้น และสนองตอบกลุ่มลูกค้าที่เป็นแรงงานของธุรกิจ

ลักษณะของวิสาหกิจ พบว่าระยะเวลาการดำเนินงานของวิสาหกิจค่อนข้างยาวนาน ซึ่งเป็นผลมาจากประเภทธุรกิจ การที่ภาคใต้มีกิจการประเภทโรงงานหรือโรงแรม ซึ่งเป็นการลงทุนค่อนข้างสูง ดังนั้นความรอบคอบในการตัดสินใจ และการจัดการจึงเป็นไปอย่างระมัดระวัง จำนวนพนักงานมีจำนวนไม่มาก ส่วนมากอยู่ในระหว่าง 1-20 คน จำนวนเงินทุนส่วนมากอยู่ระหว่าง 1-30 ล้านบาท ยอดขายอยู่ระหว่าง 50,000-100,000 บาท ในช่วงขายดีและน้อยกว่า 50,000 บาท ในช่วงขายไม่ดี ซึ่งความแตกต่างของยอดขายนั้นเนื่องมาจากกิจการบางประเภทได้รับอิทธิพลของฤดูกาล การจัดตั้งกิจการเป็นเจ้าของคนเดียว เนื่องมาจากมีความสะดวกง่ายในการจัดตั้ง ค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งไม่สูง และสามารถตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจได้อย่างเป็นอิสระ รูปแบบของการจัดตั้งสอดคล้องกับผู้ก่อตั้งกิจการ ซึ่งมักจะเป็นเจ้าของเอง แนวคิดของการสร้างโครงข่ายทางธุรกิจ เน้นการติดต่อกับลูกค้า ส่วนรูปแบบการจัดองค์กรจะเป็นอย่างง่าย ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดตั้งธุรกิจที่มีลักษณะเป็น

เจ้าของคนเดียว การสืบทอดกิจการยังไม่มีวางแผนที่ชัดเจน แต่เน้นการรักษาสถานภาพของกิจการ เนื่องจากเป็นธุรกิจขนาดย่อม การใช้เงินกู้จากสถาบันการเงินและเงินส่วนตัว จึงเป็นแหล่งเงินที่ค่อนข้างสำคัญ ผลกระทบทางเศรษฐกิจปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากภาคใต้มีการส่งออกและการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยช่วยทางด้านเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามยอดขายจะลดลงจากภาวะปกติ

เนื่องจากเป็นกิจการขนาดเล็ก มีลักษณะเป็นเจ้าของคนเดียว จำนวนพนักงานไม่มาก และรูปแบบการจัดองค์กรเป็นไปอย่างง่าย ๆ ดังนั้นการดำเนินงานของกิจการในแต่ละด้านจึงมีจุดอ่อน หรือผู้ประกอบการคิดว่าไม่ใช่ประเด็นสำคัญดังนี้

1. ด้านการจัดการ ผู้ประกอบการไม่สนใจเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร การแก้ไขข้อขัดแย้ง การแบ่งงานกันทำตามหน้าที่ และการจัดสวัสดิการ
2. การเงินและบัญชี ผู้ประกอบการไม่สนใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์แหล่งเงินทุน การบริหารเงินทุนหมุนเวียน การวางแผนและจัดทำระบบข้อมูลทางการเงินเพื่อการตัดสินใจ
3. การตลาด ผู้ประกอบการไม่สนใจที่จะมอบหมายหน้าที่ทางการตลาดที่ชัดเจน ทั้งทางด้านผู้รับผิดชอบ การวางแผนการตลาด และการทำกิจกรรมทางการตลาด
4. การผลิต/บริการ ผู้ประกอบการไม่สนใจที่พิจารณาการนำเครื่องจักรมาทดแทนแรงงาน การหาวิธีการหาสินค้า/บริการทดแทนเมื่อไม่สามารถผลิตให้ทันการส่งมอบ การวิเคราะห์แหล่งวัตถุดิบในท้องถิ่น และการนำปัจจัยมาประกอบการเลือกอุปกรณ์การผลิต

ผู้ประกอบการยอมรับว่าความสำเร็จของการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับปานกลาง และเชื่อว่าปัจจัยที่จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จคือ การเสริมสร้างชื่อเสียง นอกจากนี้ยังยอมรับว่าความประทับใจของลูกค้าจะเป็นจุดแข็งและจุดอ่อนของการดำเนินธุรกิจ ถ้าลูกค้าประทับใจในทิศทางที่ดี ลูกค้าจะซื้อสัต์ต่อกิจการ แต่ถ้าลูกค้าไม่ประทับใจจะเกิดปัญหากับกิจการ การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันมีปัญหาทั้งทางด้านการเงิน การจัดการ การพัฒนาบุคลากร และลักษณะของธุรกิจ ซึ่งผู้ประกอบการเห็นว่าการพัฒนาความรู้ในทุกด้าน ประกอบด้วย การจัดการ การตลาด การเงินและบัญชี การผลิตและการเจรจาต่อรอง มีความจำเป็นอย่างยิ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ พบประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1. อายุ ผู้ประกอบการมีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของต่างประเทศที่นำเสนอไปบทที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ช่วงอายุก่อน 30 ปี เป็นช่วงการเรียนรู้หาประสบการณ์ แต่ช่วงหลังจาก 40 ปี เป็นช่วงความรับผิดชอบต่อครอบครัว และชีวิตผูกพันกับการทำงานประจำ คาดหวังผลตอบแทนจากการทำงานประจำ (รอโครงการบำเหน็จบำนาญ)

2. การศึกษา ผู้ประกอบการมีการศึกษาสูงขึ้นจบปริญญาตรี ซึ่งการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีข้อสงสัยว่าเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จของผู้ประกอบการได้มากนักน้อยเพียงใด เนื่องจากผู้ประกอบการที่ดี จะต้องมีความรู้เฉพาะตน

3. เพศ ผู้ประกอบการสตรีมีแนวโน้มมากขึ้น และขยายแนวทางการประกอบกิจการไปยังทิศทางที่ตนเองสนใจมากขึ้น อันเป็นผลมาจากโอกาสทางธุรกิจมีหลากหลายมากขึ้น ประกอบด้วยสตรีมีโอกาสทางการศึกษามากขึ้น ดังนั้นทางเลือกของการประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของสตรีจึงมีมากขึ้น

4. ประสบการณ์ทำงาน ผู้ประกอบการมีประสบการณ์การทำงานค่อนข้างยาวนาน ซึ่งสอดคล้องกับระยะเวลาของการดำเนินกิจการ อย่างไรก็ตามประสบการณ์ทำงาน จะมีความจำเป็นมากขึ้นกับว่าวิสาหกิจที่ดำเนินการต้องการประสบการณ์เฉพาะด้านอยู่ในระดับใด

5. เงินเดือน ผู้ประกอบการไม่กำหนดเงินเดือนให้ตนเอง เนื่องจากผู้ประกอบการมุ่งหวังผลตอบแทนจากการประกอบธุรกิจในรูปแบบของผลกำไร ความเป็นอิสระ และความพอใจ

6. ลักษณะครอบครัว ผู้ประกอบการเป็นกลุ่มผู้แต่งงาน ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มอายุส่วนมากอยู่ระหว่าง 31-40 ปี และมีประสบการณ์ทำงานมานาน

7. ลักษณะเฉพาะที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ผู้ประกอบการแสดงความเห็นว่าการมีความรู้เกี่ยวกับงานและธุรกิจ และการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของต่างประเทศ ที่เห็นว่าการเข้าใจธุรกิจอย่างลึกซึ้ง และการมีโครงข่ายความสัมพันธ์ที่ดี จะมีผลทำให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จสูง

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีผลการศึกษาน่าสนใจดังนี้

1. จังหวัดที่อยู่ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ มีอิทธิพลต่อปัจจัยต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1.1 ประเภทของกิจการ การดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะเลือกประเภทกิจการที่สอดคล้องกับสภาพพื้นฐานเศรษฐกิจของจังหวัดนั้น เช่น จังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดที่มีสภาพพื้นฐานเศรษฐกิจพึ่งพาภาคเกษตร อุตสาหกรรม ต่อเนื่องจากภาคเกษตร ดังนั้น การเลือกดำเนินกิจการจะมีลักษณะสอดคล้องกับสภาพดังกล่าว กลุ่มโรงงาน และกิจการค้าปลีก/ค้าส่ง จึงมีอิทธิพลอย่างมากในการจัดตั้งธุรกิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีสภาพพื้นฐานเศรษฐกิจไม่แตกต่างจากจังหวัดสงขลา แต่จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีลักษณะพิเศษ คือ มีเกาะสมุยและเกาะพะงันเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ดังนั้น การเลือกดำเนินกิจการจึงเป็นการผสมผสานระหว่าง

กลุ่มโรงงานและกลุ่มการท่องเที่ยว ส่วนจังหวัดภูเก็ต ได้รับการส่งเสริมให้มีความเด่นทางด้านการท่องเที่ยว ดังนั้นประเภทกิจการจึงเป็นกลุ่มของการท่องเที่ยว

1.2 ลักษณะทั่วไปของกิจการ จากการศึกษาพบว่า จังหวัดที่อยู่ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไม่มีอิทธิพลที่ทำให้ลักษณะทั่วไปของกิจการในแต่ละจังหวัดแตกต่างกัน ยกเว้นยอดขายในปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ แต่ผลวิจัยพบว่า มีความแตกต่างของยอดขายของธุรกิจในแต่ละจังหวัดแตกต่างกัน กล่าวคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดสงขลามีระยะเวลาดำเนินงานค่อนข้างยาวนาน เนื่องจากมีโรงงาน ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ค่อนข้างมีรูปแบบที่ชัดเจน ลูกค้าไม่เปลี่ยนแปลงง่าย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดภูเก็ตมีระยะเวลาดำเนินงานค่อนข้างสั้นกว่า เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะต้องมีความรวดเร็วทางด้านการปรับตัวและการเข้าและออกในอุตสาหกรรมประเภทนี้ไม่ยาก ดังนั้นอายุของกิจการจึงไม่ยาวนาน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นลักษณะผสมผสานระหว่างการผลิตและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภาพเฉลี่ยจึงเห็นว่าอายุของกิจการอยู่ระหว่างกลาง

1.3 ความต้องการฝึกอบรม ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในทุกจังหวัดมีความต้องการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทุกจังหวัดมีความต้องการอบรมในหัวข้อการตลาด การจัดการ การผลิต การเงินและบัญชี ตามลำดับ

แต่ผลศึกษาพบว่า ความต้องการอบรมในหัวข้อการจัดการมีความแตกต่างกันในแต่ละจังหวัด กล่าวคือ จังหวัดที่ต้องการอบรมการจัดการมากที่สุด คือ จังหวัดภูเก็ต สงขลา และสุราษฎร์ธานี ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของธุรกิจในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งส่วนมากเป็นธุรกิจบริการและค่อนข้างมีมาตรฐานสากลมากกว่าธุรกิจบริการในอีก 2 จังหวัด

2. ประเภทธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ มีอิทธิพลต่อปัจจัยต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

2.1 ลักษณะทั่วไปของกิจการ จากการศึกษาพบว่า ประเภทธุรกิจ มีอิทธิพลต่อลักษณะทั่วไปของกิจการ ดังนี้

2.1.1 จำนวนพนักงาน ธุรกิจประเภทโรงงาน และโรงแรม จะมีการจ้างงานมากกว่า ซึ่งตามลักษณะของธุรกิจแล้ว ธุรกิจทั้งสองประเภทเป็นการใช้แรงงาน แม้ธุรกิจโรงงานอาจมีการนำเครื่องจักรมาใช้ทดแทน แต่ลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะเป็นการใช้แรงงานมากกว่า ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางด้านการควบคุมต้นทุน

2.1.2 **จำนวนเงินทุน** ธุรกิจส่วนมากจะลงทุนไม่เกิน 30 ล้านบาท ยกเว้นโรงงานและโรงแรม มีการลงทุนสูงกว่า ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของธุรกิจ เนื่องจากธุรกิจทั้งสองประเภทมีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรค่อนข้างสูง กล่าวคือ จำเป็นต้องมีตัวอาคารและเครื่องจักร มาใช้ในการดำเนินงาน

2.1.3 **รูปแบบการจัดตั้งกิจการ** กิจการประเภทโรงงาน ร้านภัตตาคาร จะเลือกรูปแบบการจัดตั้งกิจการแบบเจ้าของคนเดียว กิจการประเภทค้าปลีก/ค้าส่ง เลือกการจัดตั้งกิจการแบบห้างหุ้นส่วน ส่วนกิจการประเภทอื่น เลือกการจัดตั้งกิจการแบบบริษัทจำกัด

2.1.4 **โครงสร้างการจัดองค์กร** กิจการประเภทโรงงาน โรงแรม และอื่น ๆ มีการจัดรูปแบบองค์กรตั้งแต่แบบง่าย ๆ จนถึงรูปแบบที่ซับซ้อน ซึ่งเป็นผลมาจากกิจการประเภทดังกล่าวมีลักษณะการจ้างงานมาก และลงทุนสูง ทำให้เกิดความจำเป็นในการสร้างระบบการทำงาน

2.2 **ความต้องการฝึกอบรม** ผู้ประกอบการประเภทโรงงาน ค้าปลีก/ค้าส่ง บริษัททัวร์ ร้านอาหาร และโรงแรม มีความต้องการฝึกอบรมด้านการจัดการมากลดหลั่นกันตามลำดับ ผลการศึกษาพบว่า ประเภทกิจการไม่มีผลต่อการฝึกอบรมในหัวข้ออื่น ๆ แต่อย่างใด

3. **ระยะเวลาดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ มีอิทธิพลต่อปัจจัยธุรกิจ ดังนี้**

3.1 **ลักษณะทั่วไปของกิจการ** จากการศึกษาพบว่า ระยะเวลาดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีอิทธิพลต่อระดับความสำเร็จของกิจการ กล่าวคือ กิจการที่มีอายุยาวนานมากขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการรู้สึกที่ตนเองประสบความสำเร็จมากขึ้น

4. **รูปแบบการจัดตั้งกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้** ผลการศึกษาไม่ปรากฏว่า รูปแบบการจัดตั้งกิจการมีอิทธิพลต่อปัจจัยต่าง ๆ แต่อย่างใด

5. **ผู้ก่อตั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ มีอิทธิพลต่อปัจจัยต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้**

5.1 **ลักษณะทั่วไปของกิจการ** จากการศึกษาพบว่า ผู้ก่อตั้งกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีอิทธิพลต่อลักษณะทั่วไปของกิจการ ดังนี้

5.1.1 การสืบทอดกิจการ กิจการที่ผู้ประกอบการก่อตั้งเอง ต้องการมอบให้ลูกหลาน กิจการที่บิดามารดาเป็นผู้ก่อตั้ง ลูกหลานที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลต่อมีความเห็นว่า อยากรายกิจการมากกว่า

5.2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ จากการศึกษาพบว่า ผู้ก่อตั้งกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีอิทธิพลต่อข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการดังนี้

5.2.1 เงินเดือน กิจการที่ผู้ประกอบการก่อตั้งเอง มักจะไม่กำหนดเงินเดือนให้ตนเอง แต่ถ้าได้รับกิจการจากบิดามารดา จะมีการกำหนดเงินเดือนให้ตนเอง ในระดับที่สูงพอสมควร

6. ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่มีต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในภาคใต้ มีอิทธิพลต่อลักษณะของผู้ประกอบการ ดังนี้

6.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ จากการศึกษาพบว่า ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการดังนี้

6.1.1 ประสบการณ์ทำงาน ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานน้อย จะเห็นว่าผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ทำงานมากขึ้น จะเห็นว่าผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจอยู่ในระดับพอสมควร ทั้งนี้เป็นไปได้มากกว่าผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์มากกว่า ย่อมเป็นผู้ผ่านปัญหาในการดำเนินการและรู้วิธีแก้ปัญหาได้มากกว่า

6.1.2 อายุ ผู้ประกอบการที่มีอายุมากขึ้น จะเห็นว่า เศรษฐกิจตกต่ำ ทำให้ยอดขายลดลง ในขณะที่ผู้ประกอบการที่มีอายุน้อย เห็นว่าการขาดสภาพคล่องเป็นปัญหาที่กิจการประสบอันเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ

7. อนาคตของกิจการ มีอิทธิพลต่อปัจจัยธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนี้

7.1 ความสำเร็จของกิจการ กิจการ 48.6% นิยมขยายกิจการ กิจการที่ประสบความสำเร็จมาก จะเน้นการขยายกิจการ มากกว่ากิจการที่ประสบความสำเร็จปานกลาง-น้อย

8. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ มีอิทธิพลต่อปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

8.1 ความต้องการการฝึกอบรม จากการศึกษาพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความต้องการการฝึกอบรมดังนี้

8.1.1 **การศึกษา** ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นผู้ต้องการการฝึกอบรมด้านการจัดการมากกว่าช่วงระดับการศึกษาอื่น ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า ผู้ประกอบการที่จบการศึกษาปริญญาตรีไม่ใช่ผู้ที่เคยศึกษาวิชาชีพบริหารธุรกิจมาทั้งหมด อีกทั้งการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ก็มุ่งเน้นทางทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ

8.1.2 **ประสบการณ์** ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 11 ปี จะเป็นผู้ต้องการฝึกอบรมด้านการจัดการและการบัญชีมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ผลการศึกษาลักษณะ และความต้องการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ นำมาสู่ข้อเสนอแนะดังนี้

1. ความแตกต่างของลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผลการศึกษาพบว่า ในภาคใต้วิสาหกิจแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาวิจัยความแตกต่างของวิสาหกิจในแต่ละจังหวัดให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อจะได้มีข้อมูลเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างเพียงพอ และสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ลักษณะการฝึกอบรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความต้องการการฝึกอบรม แต่มีปัจจัยหลายประการ เช่น จังหวัดที่ตั้งของกิจการ ประเภทกิจการ ข้อมูลทั่วไปของกิจการ ข้อมูลการดำเนิน ข้อมูลความต้องการการฝึกอบรม และข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ มีผลทำให้ความต้องการฝึกอบรมในแต่ละหัวข้อ เช่น การจัดการ การบัญชี การตลาด การเงิน และการผลิต มีระดับความแตกต่างกันอย่างมาก การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมจึงควรนำผลการศึกษาไปประกอบการพิจารณาด้วย

3. การศึกษาเชิงเปรียบเทียบ การศึกษาเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดย่อมในต่างประเทศมีมากมาย ในประเทศไทยจะได้รับความสนใจไม่มากนัก การทำความเข้าใจวิสาหกิจขนาดย่อมของไทยอย่างชัดเจนเป็นเรื่องจำเป็น แต่การศึกษาควรเน้นการเปรียบเทียบกับต่างประเทศด้วยเมื่อหาความเหมือนและความแตกต่างของวิสาหกิจขนาดย่อม อันจะนำไปสู่การสร้างหลักสูตรการพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เหมาะสมกับผู้ประกอบการไทยมากขึ้น

4. การศึกษาระดับสูงขึ้น การศึกษาในที่นี้เป็นการศึกษาภาพรวมทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเป็นการศึกษาพื้นฐานข้อมูลของกิจการเป็นส่วนใหญ่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังมีข้อมูลที่จะเจาะลึกหลายประการ ซึ่งคณะวิทยากรจัดการควรทำวิจัยที่ขยายผลการศึกษาต่อไป

สรุป

ลักษณะและความต้องการการฝึกอบรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้ พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีลักษณะเฉพาะของตนเอง รวมทั้งยังมีได้นำการจัดการมาใช้ในการดำเนินกิจการ ความสนใจทางด้านการฝึกอบรมการจัดการจะเน้นจุดอ่อนของตนเอง การนำปัจจัยต่าง ๆ มาศึกษาความสัมพันธ์ทำให้เกิดความชัดเจนของลักษณะและความต้องการการฝึกอบรม

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาภาพรวม และค่อนข้างเป็นข้อมูลพื้นฐานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนั้น การศึกษาวิจัยให้ลึกซึ้งมากขึ้นจึงเป็นเรื่องจำเป็น

บรรณานุกรม

- ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้. 2542. การให้ความอนุเคราะห์ทางการเงินแก่กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs). สงขลา.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย สาขาภาคใต้. 2541. รายงานเศรษฐกิจและการเงินภาคใต้ปี 2540. สงขลา.
- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต กระทรวงอุตสาหกรรม. 2541. ทำเนียบโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต. ภูเก็ต.
- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา กระทรวงอุตสาหกรรม. 2541. ทำเนียบโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา. สงขลา.
- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระทรวงอุตสาหกรรม. 2541. ทำเนียบโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี. สุราษฎร์ธานี.
- สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดภาคใต้เขต 1. 2542. รายชื่อธุรกิจนำเที่ยว สทภต.1. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดภาคใต้เขต 2. 2542. รายชื่อธุรกิจนำเที่ยว สทภต.2. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์. 2542. รายชื่อทะเบียนการค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี. สุราษฎร์ธานี.
- สำนักงานทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์. 2542. รายชื่อทะเบียนการค้าจังหวัดสงขลา. สงขลา.
- สำนักงานทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์. 2542. รายชื่อทะเบียนการค้าจังหวัดภูเก็ต. ภูเก็ต.
- Hal B. Pickle Royce L. Abrahamson. 1990. **Small Business Management**. 5 th Edition. Printed in U.S.A., New York : John Wiley & Sons.
- Justin G. Longenecker, Carlos W. Moore, and J. William Petty. 1997. **Small Business Management : An Entrepreneurial Emphasis**. Ohio : South-Western College Publishing.
- Kenneth Blanchard, Charles Schewe, Robert Nelson, and Alexander Hiam. 1996. **Exploring the World of Business**. New York : Worth Publish.
- Norman M. Scarborough and Thomas W. Zimmerer. 1996. **Effective Small Business Management**. New Jersey : Prentice Hall.

Richard M. Hodgelts and Donald E. Kuratko. 1998. **Effective Small Business Management.** 6 th edition. New York : The Dryden Press.

Tourism Authority of Thailand. 1999. **Hat yai-Songkla cities of Variety Accommodations Guide.** Songkhla.